

การออกแบบนิทรรศการเคลื่อนที่ Yang-Kong-Yu
YANG-KONG-YU EXHIBITION DESIGN



ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศศิลป์ ภาควิชานิตศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบนิทรรศการเคลื่อนที่ Yang-Kong-Yu YANG-KONG-YU EXHIBITION DESIGN



ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ *พรพรรณ ชูอารยะประทีป* วันที่ *10/6/2562*
(อาจารย์พรพรรณศรี ชูอารยะประทีป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบนิทรรศการเคลื่อนที่ Yangkong-yu
YANG-KONG-YU EXHIBITION DESIGN
ชื่อ นางสาวปกเกศ ทัดนุ่ม
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์พรรณศรี ชูอารยะประทีป

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์การออกแบบนิทรรศการเคลื่อนที่นี้เกิดขึ้นเพื่อตอบย้าใครหลายคนว่าของบางสิ่งที่อยู่รอบตัวเราที่บางทีเราอาจมองว่ามันเป็นวัตถุที่ด้อยค่าไม่มีราคา แต่ใครจะรู้ว่าของสิ่งนี้แหละมีเรื่องราวขยายมากมายที่พร้อมจะบอกเล่าเรื่องราวผ่านตัวมันเอง มีหลายเรื่องที่หนึ่งยางสามารถทำได้ และบางคนก็ยังไม่รู้เรื่องราวการเคลื่อนที่ชิ้นนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการนำพาทุกท่านได้ไปพบเจอเรื่องราวต่างๆที่หนึ่งยางจะเป็นตัวบอกเล่าว่าหนึ่งยางเกี่ยวข้องกับอะไรกับเราบ้างตั้งแต่เด็กยันแก่

นิทรรศการนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 6 ส่วน เพื่อให้เนื้อหาที่มีครอบคลุมสื่อสารและกระจายเข้าถึงผู้คนได้ง่ายที่สุด เนื้อหาภายในนิทรรศการจะเป็นข้อมูลและภาพประกอบและยังมีพื้นที่ส่วนของผู้ที่เข้าชมงานได้ลองหยิบจับและเล่นหนึ่งยางในแต่ละส่วนได้ เนื้อหาทั้ง 6 ส่วน จะใช้หนึ่งยางเป็นตัวกลางและโยงไปกับแทบทุกเรื่องที่หนึ่งยางสามารถจะเล่าถึงได้ โดยสื่อและภาพประกอบที่ใช้ภายในงานจะเป็นใช้ภาพถ่ายหนึ่งยางจริงผสมกับภาพวาดลายเส้นของตัวเองเพื่อให้ผู้เข้าชมรู้สึกร่วมได้ง่ายและสามารถเข้าใจถึงข้อมูลที่จะสื่อได้อย่างครบถ้วน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์ขึ้นนี้จะไม่สำเร็จลุล่วงตามที่ใจข้าพเจ้าประสงค์ได้เลย หากไม่มีผู้อันเป็นที่รักยิ่ง คือ ครอบครัว พ่อแม่ ขอบคุณที่คอยให้คำแนะนำ คอยสนับสนุน คอยช่วยเหลือในด้านต่างๆ เป็นทั้ง แรงกายและแรงใจ ไม่เคยปิดกั้นแม้กระทั่งด้านทางความคิด ให้เลือกเรียนในสายการเรียนที่เรารักและ ขอบคุณที่เชื่อมาตลอดว่าข้าพเจ้าจะต้องทำมันได้ดีหากได้เรียนในสิ่งที่ข้าพเจ้ารัก ต่อมาต้องขอบคุณ กัลยามิตรที่ตัวอย่างเพื่อนมองน้องพี่ทุกๆคนที่ได้มาเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องที่ทำให้ศิลปินพจน์ขึ้นนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดีอย่างที่ตั้งใจไว้ ไม่ว่าจะ เป็น ช่วยให้คำแนะนำ ช่วยยกของ ช่วยประกอบงาน ช่วยหาสี หรือแม้คอยให้กำลังใจเล็กๆน้อยๆ ทุกสิ่งอย่างล้วนส่งผลให้เกิดศิลปินพจน์นี้ทั้งสิ้น

นางสาวปกเกศ ทัดนุ้ม



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและตั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

| | หน้า |
|---|------|
| บทคัดย่อ..... | ก |
| กิตติกรรมประกาศ..... | ข |
| สารบัญ..... | ค |
| สารบัญภาพ..... | จ |
| บทที่ | |
| 1 บทนำ..... | 1 |
| 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ..... | 1 |
| 1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ..... | 2 |
| 1.3 ขอบเขตของโครงการ..... | 2 |
| 1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย..... | 3 |
| 1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ..... | 3 |
| 2 หนึ่งยาง..... | 4 |
| 2.1 ประวัติและความเป็นมา..... | 4 |
| 2.2 รูปแบบของยางในรูปแบบปัจจุบัน..... | 5 |
| 2.3 หนึ่งยางกับการละเล่นในสมัยก่อน..... | 7 |
| 2.4 หนึ่งยางในการค้าขาย..... | 11 |
| 2.5 หนึ่งยางในบริบทโลก..... | 14 |
| 2.6 หนึ่งยางช่วยต่อชีวิตคนได้..... | 20 |
| 3 การออกแบบนิทรรศการ..... | 30 |
| 3.1 ความหมายของนิทรรศการ..... | 30 |
| 3.2 ประเภทของนิทรรศการ..... | 30 |
| 3.3 ความสำคัญของนิทรรศการ..... | 31 |
| 3.4 กระบวนการออกแบบนิทรรศการ..... | 31 |
| 3.5 หลักการออกแบบนิทรรศการ..... | 31 |
| 3.6 กรณีสึกษาการออกแบบนิทรรศการ..... | 33 |

| บทที่ | หน้า |
|---|------|
| 4 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น..... | 37 |
| 4.1 แนวคิดของนิทรรศการ..... | 38 |
| 4.2 เนื้อหาภายในนิทรรศการ..... | 38 |
| 4.3 กลุ่มเป้าหมาย..... | 38 |
| 4.4 แนวทางการออกแบบ..... | 38 |
| 5 การออกแบบ..... | 39 |
| 5.1 การออกแบบนิทรรศการ..... | 39 |
| 5.2 แนวทางการออกแบบโลโก้นิทรรศการ..... | 40 |
| 5.3 Typograhpy ภายในนิทรรศการ..... | 42 |
| 5.4 การวางเนื้อหาในนิทรรศการ..... | 43 |
| 5.5 การออกแบบตัวนิทรรศการเคลื่อนที่..... | 54 |
| 6 ผลงานสำเร็จ..... | 61 |
| 6.1 นิทรรศการ ‘ayangkongyoo’..... | 61 |
| 6.2 พาร์ท 1..... | 62 |
| 6.3 พาร์ท 2..... | 63 |
| 6.4 พาร์ท 3..... | 64 |
| 6.5 พาร์ท 4..... | 66 |
| 6.6 พาร์ท 5..... | 67 |
| 6.7 พาร์ท 6..... | 68 |
| 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ..... | 70 |
| 6.1 บทสรุป..... | 70 |
| 6.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา..... | 70 |
| บรรณานุกรม..... | 71 |
| ประวัติผู้วิจัย..... | 72 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

| ภาพที่ | หน้า |
|--|------|
| 2.1 สเตฟาน เพอร์รี..... | 4 |
| 2.2 รูปรวมหนึ่งยาง..... | 5 |
| 2.3 ภาพรวมหนึ่งยางขนาดเล็ก..... | 6 |
| 2.4 รูปแถมตุ่มจิว..... | 6 |
| 2.5 รูปการละเล่นเป่ากบ..... | 7 |
| 2.6 รูปหนึ่งยางที่ใช้เล่นในการละเล่นเป่ากบ..... | 8 |
| 2.7 รูปการละเล่นกระโดดยาง..... | 9 |
| 2.8 รูปตำแหน่งหนึ่งยางในการเล่นกระโดดยาง..... | 10 |
| 2.9 คุณ สุมาลี ตลาดเช้าสูงเนิน..... | 11 |
| 2.10 รูปขั้นตอนการมัดตุ้งแกง..... | 12 |
| 2.11 ภาพข้าวแกง 1..... | 13 |
| 2.12 ภาพข้าวแกง 2..... | 13 |
| 2.13 ภาพส่วนประกอบของต้นยางพารา..... | 14 |
| 2.14 ต้นยางพารา..... | 15 |
| 2.15 รูปหนึ่งยางจากประเทศนอร์เวย์ ภาพที่ 1..... | 17 |
| 2.16 รูปหนึ่งยางจากประเทศนอร์เวย์ ภาพที่ 2..... | 17 |
| 2.17 รูปหนึ่งยางที่นิยมไปรัดหน่อไม้ฝรั่ง ภาพที่ 1..... | 18 |
| 2.18 รูปหนึ่งยางที่นิยมไปรัดหน่อไม้ฝรั่ง ภาพที่ 2..... | 18 |
| 2.19 รูปคำตอบจากคนในอินสตาแกรมที่ตอบคำถามเกี่ยวกับหนึ่งยางในต่างแดน..... | 19 |
| 2.20 ภาพวิธีร้อยหนึ่งยางออกกำลังกาย..... | 20 |
| 2.21 หนึ่งยางไว้ออกกำลังกาย ภาพที่ 1..... | 21 |
| 2.22 หนึ่งยางไว้ออกกำลังกาย ภาพที่ 2..... | 21 |
| 2.23 ท่าออกกำลังกายท่าที่ 1..... | 22 |
| 2.24 ท่าออกกำลังกายท่าที่ 2..... | 22 |
| 2.25 ท่าออกกำลังกายท่าที่ 3..... | 22 |
| 2.26 ท่าออกกำลังกายท่าที่ 4..... | 22 |
| 2.27 ดร.เมธี ธรรมวัฒนา หรือ อาจารย์ เม..... | 24 |
| 2.28 รูปวิธีการร้อยหนึ่งยางยืดชีวิต..... | 25 |
| 2.29 รูปบรรยากาศภายในงานยางยืดเปลี่ยนชีวิต..... | 26 |
| 2.30 รูปคนแก่ออกกำลังกายด้วยยางยืด..... | 27 |

| ภาพที่ | หน้า |
|---|------|
| 2.31 รูปบรรยากาศภายในงานที่ยืดเปลี่ยนชีวิต 1..... | 28 |
| 2.32 รูปบรรยากาศภายในงานที่ยืดเปลี่ยนชีวิต 2..... | 29 |
| 2.33 รูปโลโก้เพจ facebook ยายืดเปลี่ยนชีวิต..... | 29 |
| 3.1 ภาพบรรยากาศนิตรรศการ อุตสา ฮา กรรม ผลิต ข้า ทำเงิน..... | 33 |
| 3.2 การออกแบบ Typography ของ อุตสา ฮา กรรม ผลิต ข้า ทำเงิน..... | 33 |
| 3.3 การออกแบบ Poster ของ อุตสา ฮา กรรม ผลิต ข้า ทำเงิน..... | 34 |
| 3.4 สื่อ Interactive ต่างๆ ของ อุตสา ฮา กรรม ผลิต ข้า ทำเงิน..... | 34 |
| 3.5 ความคิดสร้างสรรค์ลูกเล่นๆของ อุตสา ฮา กรรม ผลิต ข้า ทำเงิน..... | 34 |
| 3.6 ภาพบรรยากาศนิตรรศการ The Happy Show..... | 35 |
| 3.7 การออกแบบ Typography ของ The Happy Show..... | 35 |
| 3.8 การออกแบบ Poster ของ The Happy Show..... | 36 |
| 3.9 สื่อ Interactive ต่างๆ The Happy Show..... | 36 |
| 3.10 ความคิดสร้างสรรค์ลูกเล่นเล็กๆของ The Happy Show..... | 36 |
| 4.1 Mind map แนวคิดการออกแบบนิตรรศการยางคงอยู่..... | 37 |
| 4.2 Mood and Tone นิตรรศการยางคงอยู่..... | 38 |
| 5.1 ภาพ reference..... | 39 |
| 5.2 ออกแบบโลโก้ นิตรรศการโดยใช้ Typography..... | 40 |
| 5.3 ออกแบบโลโก้ นิตรรศการ ครั้งที่ 1..... | 40 |
| 5.4 ออกแบบโลโก้ นิตรรศการ ครั้งที่ 2..... | 41 |
| 5.5 โลโก้ใช้ในนิตรรศการยางคงอยู่..... | 41 |
| 5.6 ออกแบบบอร์ดให้ข้อมูล ครั้งที่ 1..... | 44 |
| 5.7 ออกแบบบอร์ดให้ข้อมูล ครั้งที่ 2..... | 44 |
| 5.8 การออกแบบ information board ครั้งที่ 1..... | 44 |
| 5.9 การออกแบบ information board ครั้งที่ 2..... | 45 |
| 5.10 เจาะรูบอร์ดความห่างระยะพอเหมาะเพื่อขึงและแขวนหนังยาง..... | 46 |
| 5.11 ลองนำหนังยางมาขึงและแขวนกับบอร์ดเพื่อดูองค์ประกอบภาพรวมของบอร์ด ครั้งที่ 1 | 46 |
| 5.12 ลองนำหนังยางมาขึงและแขวนกับบอร์ดเพื่อดูองค์ประกอบภาพรวมของบอร์ด ครั้งที่ 2 | 47 |
| 5.13 การออกแบบแผ่นกระดาษปากก ครั้งที่ 1..... | 48 |
| 5.14 การออกแบบแผ่นกระดาษปากก ครั้งที่ 2..... | 48 |
| 5.15 เนื้อหาภายในแผ่นพับ เป่ากบ..... | 49 |
| 5.16 เนื้อหาภายในแผ่นพับ โดดยาง..... | 49 |
| 5.17 การออกแบบภาพประกอบบทสัมภาษณ์..... | 50 |
| 5.18 การออกแบบภาพประกอบสำหรับข้อมูลเนื้อหาใน พาร์ท 5..... | 51 |

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

| ภาพที่ | หน้า |
|--|------|
| 5.19 การออกแบบ information board ใหญ่ ครั้งที่ 1..... | 53 |
| 5.20 การออกแบบ information board ใหญ่ ครั้งที่ 2..... | 53 |
| 5.21 การออกแบบ information board เล็ก | 53 |
| 5.22 การออกแบบตัวนิทรรศการ ครั้งที่ 1..... | 54 |
| 5.23 ภาพโมเดลการออกแบบนิทรรศการยางคองอยู่..... | 55 |
| 5.24 ภาพกระดาษลูกฟูก ชนิด BC SPEC 5 LAYERS KK125/M หน้า 5 ชั้น..... | 56 |
| 5.25 template ตัวนิทรรศการ..... | 56 |
| 5.26 การ laser cut กระดาษลูกฟูก..... | 57 |
| 5.27 ภาพทากาวประกอบกระดาษลูกฟูกสองแผ่นประกบกันให้มีความหนาเพิ่มขึ้น..... | 58 |
| 5.28 ภาพเบื้องหลังการทำสีกระดาษลูกฟูก..... | 58 |
| 5.29 ภาพสติกเกอร์เนื้อหาทั้งหมดที่จะต้องติดลงไปกับกระดาษลูกฟูก..... | 59 |
| 5.30 ภาพการลองประกอบชิ้นงาน รูปที่ 1..... | 59 |
| 5.31 ภาพการลองประกอบชิ้นงาน รูปที่ 2..... | 60 |
| 6.1 ภาพรวมนิทรรศการยางคองอยู่..... | 61 |
| 6.2 ภาพโลโก้ในนิทรรศการ..... | 62 |
| 6.3 ไฟล์ภาพงานจริงของพาร์ท 1..... | 62 |
| 6.4 พาร์ท 1 : ภาพโซน “เรื่องของยาง” ของจริง..... | 63 |
| 6.5 พาร์ท 2 : สารพัดของยืด..... | 63 |
| 6.6 ไฟล์ภาพงานจริงของพาร์ท 3..... | 64 |
| 6.7 พาร์ท 3 : ภาพโซน “ยืดย่อนเวลา” ของจริง..... | 64 |
| 6.8 พาร์ท 3 : ไฟล์ภาพแผ่นพับ เป่ากบและกระโดดยาง..... | 65 |
| 6.9 พาร์ท 3 : แผ่นพับเป่ากบและกระโดดยาง..... | 65 |
| 6.10 พาร์ท 4 : ไฟล์ภาพจริงของพาร์ท 4..... | 66 |
| 6.11 พาร์ท 4 : ภาพโซน “ยืดรัดมัดแน่น” ของจริง..... | 66 |
| 6.12 พาร์ท 5 : ไฟล์ภาพจริงของพาร์ท 5..... | 67 |
| 6.13 พาร์ท 5 : ภาพโซน “ยืดไกลไปต่างแดน” ของจริง..... | 67 |
| 6.14 พาร์ท 6 : ไฟล์ภาพจริงของพาร์ท 6 ภาพใหญ่..... | 68 |
| 6.15 พาร์ท 6 : ไฟล์ภาพจริงของพาร์ท 6 ภาพเล็ก..... | 68 |
| 6.16 พาร์ท 6 : ภาพโซน “ยืด (เพื่อ) ชีวิต” ของจริง..... | 69 |

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

“ยางรัดของ” อาจจะเป็นผลิตภัณฑ์ด้อยค่าในสายตาของคนทั่วไป แต่ไม่จริงเลยซักนิด เพราะ “ยางรัดของ” กลายเป็นสินค้าที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยเสียแล้ว แถมยังมีอิทธิพลสูงกับบรรดาพ่อค้าแม่ค้าทั้งหลายอีกด้วย เท่านั้นยังไม่พอ ยางรัดของยังถือตัวเองขยับฐานะเป็นสินค้าส่งออกติดโผตัวเลขส่งออกหลายพันล้านบาท สำหรับคนไทยอย่าง เราคงจะคุ้นชินกับคำว่า “ยางรัดแกง” หลายคนคงเคยสงสัย ว่ายางรัดถุงแกงที่เราใช้อยู่ทุกวันนี้ มีแค่ในประเทศไทยรีเปลา แล้วต่างประเทศ เขาใช้ทำอะไรกันในเมืองต่างประเทศไม่มีแกง จะเอายางมารัดอะไร แล้วยางรัดถุงแกงเกิดขึ้นครั้งแรกที่ไหน ประวัติศาสตร์ยางรัดถุงแกงเริ่มจาก มนุษย์ต้องการจะหาวัสดุหรือเชือกอะไรสักอย่างไว้ใช้มัดหรือผูกกับสิ่งของต่างๆ ไว้ด้วย กัน แต่เนื่องจากสมัยก่อนเชือกเหล่านั้นไม่มีความยืดหยุ่น จนกระทั่งมีนักประดิษฐ์ ชาวอังกฤษคนหนึ่ง ชื่อ Stephan Perry ได้ประดิษฐ์ยางรัดของขึ้น ซึ่งทำมาจากยางธรรมชาติ และได้จดสิทธิบัตรครั้งแรกที่ประเทศออสเตรเลีย เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 1845 จุดมุ่งหมายแรกของยางไม่ได้เอามารัดถุงแกง แต่ Perry ต้องการประดิษฐ์ขึ้นเพื่อจะใช้รัดเอกสาร หรือซองจดหมาย เท่านั้น แต่ในเวลาต่อมาก็ใช้กันอย่างแพร่หลาย ยางรัดถุงแกงที่คุ้นชินตากันมีในปัจจุบันมีหลายสี ไม่ได้มีแค่ สีเขียว แดง และ น้ำตาล เท่านั้น โดยแต่ละสี มีคุณสมบัติที่เหมือนกัน ค่าความยืดหยุ่นเท่ากัน ไม่ได้แตกต่างกัน สีของยางเพียงเพื่อสร้างความ ดึงดูดใจให้คนอยากใช้ และนำไปใช้ประโยชน์ที่หลากหลายมากกว่ารัดของ แน่แน่นอนว่าทุกบ้านของทุกคนต้องมีหนังยางรัดแกง ติดไว้แน่นอน จริงๆแล้วหนังยางรัดแกงที่ใกล้ตัวที่เราไม่เคยนึกถึง ยังมีประโยชน์ในตัวของมันเองอีกมากที่เรายังไม่รู้ และที่สำคัญมากๆ ที่อยากจะนำเสนอสิ่งของที่มีนวัตกรรมอย่างหนังยางรัดแกงนี้ก็คือ หนังยางรัดแกงได้เข้ามามีบทบาทกับเราตั้งแต่ เด็กจนโตแบบที่เราเองอาจจะไม่รู้ตัวอีกซะด้วย อาทิเช่น

- ด้านการละเล่น แน่แน่นอนว่าเด็กผู้หญิงส่วนใหญ่ตอนเด็กๆต้องเคยเล่นกระโดดยางกันแน่นอน คือเป็นการเอาหนัง ยางร้อยต่อกันจนเกิดเป็นเส้นยาวๆ แล้วเล่นโดยการกระโดดข้ามไปข้ามมา หรือจะเป็นการละเล่นของเด็กผู้ชายที่เขาเอาหนัง ยางมาเป่ากันให้หนังยางนั้นทับกันไปมา เรียกว่า การเป่ากบ หรือการเล่นหนังสติก เป็นต้น

- ด้านบรรจุกินต่างๆ ที่เห็นกันอย่างคุ้นชินตาก็คือ ถุงแกง ถุงข้าว อาหารคาว อาหารหวาน ต่างๆล้วนใช้หนังยางรัด แกงทั้งสิ้น รัดจนถุงป่อง เป็นความสามารถของพ่อค้าแม่ค้าที่เราบางคนก็ไม่สามารถรัดให้ป่องและสวยงามได้เท่าเขา, ร้านขาย น้ำที่เป็นลักษณะรถเข็น ก็ยังใช้การรัดถุงด้วยหนังยางอยู่ และการรัดถุงก็แตกต่างกันออกไปเพื่อให้ตอบสนองการใช้ให้สะดวก มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ด้านเศรษฐกิจ ที่เห็นว่าประเทศไทยเป็นที่นิยมมากในการใช้หนังยางรัดแกง ก็เป็นเพราะประเทศไทยนั้นเป็น ประเทศที่มีต้นยางพาราเกิดขึ้นเยอะ พอทุนเรามี เราเลยสามารถผลิตหนังยางได้ในราคาที่ถูกลง ต่างกับประเทศอื่นที่หนังยางมี ราคาที่สูงมาก ประเทศอื่นขายเป็นเส้นยาวๆเส้นละบาทกันเลยทีเดียว
 - ด้านครอบครัวของหนังยาง หนังยางก็มีครอบครัว มีหลายประเภท มีหลายขนาด แตกต่างกันไปออกไปซึ่งแน่นอน ว่าการใช้งานย่อมแตกต่างกันออกไปเช่นกัน สีสันทันที่มีให้เลือกมากมายในปัจจุบันสามารถตอบโจทย์ผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น
- จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของเรื่องราวจากสิ่งของธรรมดาๆที่ใกล้ตัวอย่าง “หนังยางรัดแกง” ยังมีอีก หลายด้าน หลายประเด็นที่น่าสนใจของสิ่งเล็กๆสิ่งนี้ที่เราเองอาจจะยังไม่รู้ นิทรรศการนี้จะเป็นตัวบอกเล่า และความเป็นไป ของหนังยางรัดแกงที่ธรรมดาๆตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันให้รู้ว่หน้าที่ของมันไม่ได้มีแค่ไว้รัดแกงอย่างเดียว แต่ยังมีอีกหลาย ประเด็นที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวผ่านหนังยางรัดแกงได้อีกมากมายอย่างที่ทุกคนไม่เคยรู้มาก่อน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 12.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาของหนังยางตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- 12.2 ศึกษาการออกแบบกราฟิกเพื่อประกอบนิทรรศการ
- 12.3 บอกเล่าเรื่องราวถึงของใกล้ตัวว่าจริงๆแล้วหนังยางรัดแกงมีเรื่องราวอีกมากมายที่คนอื่นอาจจะยังไม่รู้มาก่อน
- 12.4 สะท้อนวัฒนธรรมของคนไทยกับหนังยางรัดแกงที่มีมานานหลายสิบปี

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 13.1 สัญลักษณ์ของนิทรรศการ
- 13.2 Poster ประชาสัมพันธ์นิทรรศการ
- 13.3 นิทรรศการ
 - 13.3.1 ตัวนิทรรศการรถเข็น ขนาด200x160 ซม. 1 ชั้น
 - 13.3.2 สื่อบนรถเข็นทั้งสองด้าน ขนาด60x80 ซม. 4 ชั้น ชั้น 60x35 2 ชั้น
 - 13.3.3 แผ่นกระดาษยื่นออกมาเป็นกระดานแปกบ 50x75 ซม. 1 ชั้น
- 13.4 สื่อสิ่งพิมพ์
 - 13.4.1 สิ่งพิมพ์แผ่นพับ ขนาด 15x10 ซม. 2 แบบ แบบละ 10 ใบ
 - 13.4.2 นามบัตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.4.1 ศึกษารวบรวมข้อมูล เนื้อหาทั้งหมดของหนังยาง กำหนดขอบเขตข้อมูลของนิทรรศการ ว่าต้องการนำเสนอด้านไหนบ้าง เช่น การแบ่งส่วนเนื้อหาภายในนิทรรศการเคลื่อนว่าส่วนไหนจะเล่าเรื่องไหนบ้าง ส่วนไหนจะมีการโต้ตอบกับผู้ที่มาชมนิทรรศการได้บ้าง

1.4.2 รวบรวมเนื้อหาที่ต้องการจะเสนอ มาคิดแนวทางของ art direction เพื่อให้สัมพันธ์กับเนื้อหาแต่ละส่วนที่อยากนำเสนอ

1.4.3 เขียนเนื้อหาและการออกแบบให้สัมพันธ์กันเพื่อให้เข้าถึงดูและเข้าถึงง่าย

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้ศึกษาและรับรู้ประวัติความเป็นมาของหนังยาง

1.5.2 ได้เป็นตัวกลางบอกเล่าเรื่องราวของๆชิ้นเล็กๆที่ประโยชน์ของมันนั้นยิ่งใหญ่

1.5.3 ได้เรียนรู้การออกแบบนิทรรศการเพื่อตอบโจทย์เนื้อหามากขึ้น

1.5.4 ได้ทดลองสร้างสื่อในแบบที่หลากหลายเพื่อสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย

บทที่ 2

หนังยาง (RUBBER BAND)

2.1 “ประวัติและความเป็นมา”

คาดว่าสมัยก่อนมนุษย์เราต้องการหาวัสดุเพื่อใช้สำหรับรัดหรือยึดติดสิ่งของต่างๆเข้าไว้ด้วยกันซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษตรงที่สามารถยืดหยุ่นได้ดีเพราะในสมัยก่อนคนส่วนใหญ่มักจะใช้เชือกซึ่งทำจากวัสดุธรรมชาติที่ไม่ค่อยมีความยืดหยุ่น จนกระทั่งปี 1845 สเตฟาน เพอร์รี่เจ้าของบริษัทผลิตยางลบที่มีชื่อว่า “Messers Perry and Co, Rubber Co Manuf London” ได้ทำการจดสิทธิบัตรในการผลิตหนังยางขายเป็นครั้งแรกในวันที่ 17 มีนาคมโดยวัสดุประสงคืในตอนต้นนั้นมิสเตอร์เพอร์รี่ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการระบุว่าต้องการประดิษฐ์เจ้าหนังยางเหล่านี้ขึ้นเพื่อใช้รัดกระดาษหรือซองจดหมายเข้าไว้ด้วยกัน ในเวลาต่อมาความนิยมในการใช้หนังยางได้เริ่มแพร่หลายมากขึ้นจนกระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเราไปเสียแล้วสำหรับที่มาของชื่อที่เราเรียกกันว่า “หนังยาง” นั้นก็ได้มาจากวัสดุที่ใช้ในการผลิต กล่าวคือ หนังยางที่เราหยิบจับใช้สอยกันอยู่ทุกวันนี้ ทำจากยางพารา นำมาผสมสีต่างๆให้เกิดเป็นสีสันสะดุดตาน่าใช้ยิ่งขึ้น



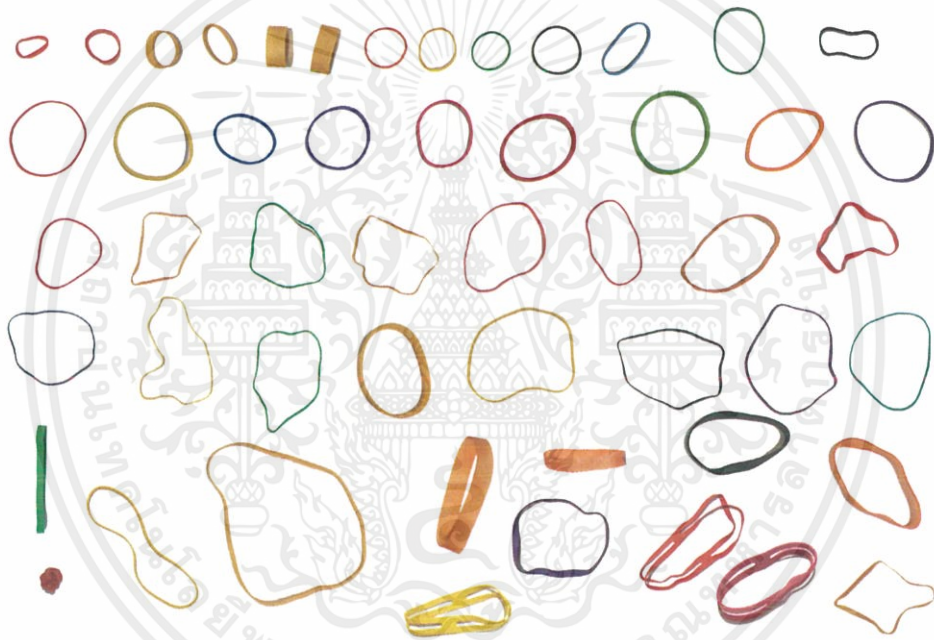
ภาพที่ 2.1 สเตฟาน เพอร์รี่

ที่มา : <https://www.emaze.com/@ATJFWZTZ>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 “รูปแบบหนังยางในปัจจุบัน”

หนังยางรัดแกง หรือ ยางวง ในท้องตลาดของไทยบ้านเราไม่ได้มีแค่วงเล็กๆสามสีเหมือนที่เคยเห็นกันตอนเด็กๆแล้ว เพราะปัจจุบันหนังยางมีหลากหลายแบบและหลายสีให้เลือกใช้กันตามความชอบของผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นวงขนาดปกติ เล็ก ใหญ่ หรือจะเป็นแบบที่ใหญ่มาๆก็มี ส่วนสีนั้นก็ให้เลือกละลายแบบเช่นกัน แบบที่แตกต่างกันออกไปอาจจะไม่ใช่แค่เพียงเพราะความสวยงามเท่านั้น แต่พวงไปถึงการอำนวยความสะดวกในการใช้งานด้วย



ภาพที่ 2.2 รูปรวมหนังยาง
ที่มา : ตั้งกล้องถ่ายหนังยางด้วยตัวเอง

อาทิเช่นหนังยางที่มีลักษณะเป็นตัว X แบบนี้จะ

นิยมไว้ใช้รัดกองกระดาษ หรือ ก่อ่งที่มีขนาดเล็ก คุณสมบัติของยางรูปแบบนี้จะทำให้ก่่งไม่ขยับเขยื้อนป้องกันการเสียหายของวัตถุข้างในให้ยังคงสภาพดีต่อการใช้งานครั้งต่อไป



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยารวงขนาดเล็กที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางแค่วีรัดของชิ้นเล็กๆอย่างเช่นพ่อค้าแม่ค้าไว้มัดแหนมตุ้มจิว



ภาพที่ 2.3 ภาพหนึ่งยางขนาดเล็ก
ที่มา : ตั้งกล้องถ่ายหนึ่งยางด้วยตัวเอง



ภาพที่ 2.4 รูปแหนมตุ้มจิว

ที่มา : <https://deskgram.net/explore/tags/naemhed>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 หนึ่งย่างกับการละเล่นของเด็กในสมัยก่อน

หนึ่งย่างวงเล็กๆแต่สามารถสรรสร้างการละเล่นได้มากมายในวัยเด็ก

2.3.1 การละเล่นเป่ากบ

เป่า คือ กริยาทำทางพ่นลมออกมาทางปาก ทางท่ोजนเกิดเป็นลม

กบ คือ มี 2 ความหมาย ความหมายหนึ่งคือชื่อของสัตว์สี่เท้าสะเทินน้ำสะเทินบก ไม่มีหางตีนแบนมีหนังติดเป็นพืดกระโดดได้ไกลว่ายน้ำดำน้ำได้เร็วและอีกความหมายหนึ่งหมายถึง ประคบ และเมื่อนำคำว่า เป่า และ กบ มาประสมกันเป็น เป่ากบ ใช้เป็นชื่อการเล่นแบบหนึ่ง มีผู้เล่น 2 คน เป่าย่างรัดของ ขนาดสวมข้อมือได้ ส่วนมากวิธีการเล่น คือสมมุติว่าย่างเป็นกบโดยผลัดกันเป่าคนละทีให้ยางของตนกระโดดเหมือนกบไปทั่วย่างฝ่ายตรงข้ามฝ่ายที่ถูกทับก็จะเสียางให้ฝ่ายตรงข้ามเรียกว่า ถูกกิน

เป่ากบ เป็นการละเล่นของเด็กที่เล่นกันोर่ม เล่นได้ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย เด็ก ๆ จะเรียกยางวงที่ตัวเองจะเป่าว่า “อีเต” (หมายถึง ยางที่ตัวเองมั่นใจว่าเป่าดีที่สุด) แล้วตั้งกติกาว่า ถ้าเป่าย่างกบกันได้ จะได้กันครั้งละกี่เส้น อาจจะเป็นครั้งละ 5 เส้น หรือ 10 เส้น ก็แล้วแต่เด็ก ๆ จะตกลงกัน



ภาพที่ 2.5 รูปการละเล่นเป่ากบ

ที่มา : <https://baiferoncony.wordpress.com/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B9%83%E0%B8%95%E0%B9%89/>

วิธีการเล่น

ผู้เล่นมีจำนวน ๒ คน หรือเป็นทีมก็ได้ สถานที่เล่น ในที่ร่ม ใช้พื้นที่เรียบ ๆ เช่น พื้นซีเมนต์ พื้นกระดาน หรือพื้นโตะ ซึ่งผู้เล่นจะเอายางเส้น จะเป็นวงเล็กหรือวงใหญ่ หรืออาจจะเป็นวงสีต่าง ๆ อยู่ที่ความชอบ ได้แก่ สีเขียว สีแดง สีน้ำตาล เป็นต้น นำมาวางบนพื้นคนละ ๑ เส้น ให้อยู่ห่างกันประมาณ ๑ ฟุต ผู้เล่นจะผลัดกันเป่ายางเส้น ของตนไปข้างหน้าทีละน้อย ๆ จนยางเส้นทั้งสองมาอยู่ใกล้กับผู้เล่นคนใด เป่าให้ยางเส้นของตนไปทับยางเส้นของฝ่ายตรงข้ามได้ก็จะเป็นผู้ชนะ ฝ่ายแพ้จะต้องจ่ายรางวัลให้กับผู้ชนะ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นยางเส้น แต่อาจให้รางวัลอื่น ๆ ก็ได้ตามแต่จะตกลงกัน



ภาพที่ 2.6 รูปหนังกายที่ใช้เล่นในการละเล่นเป่ากบ

ที่มา : ตั้งกล้องถ่ายภาพหนังกายด้วยตัวเอง

อุปกรณ์

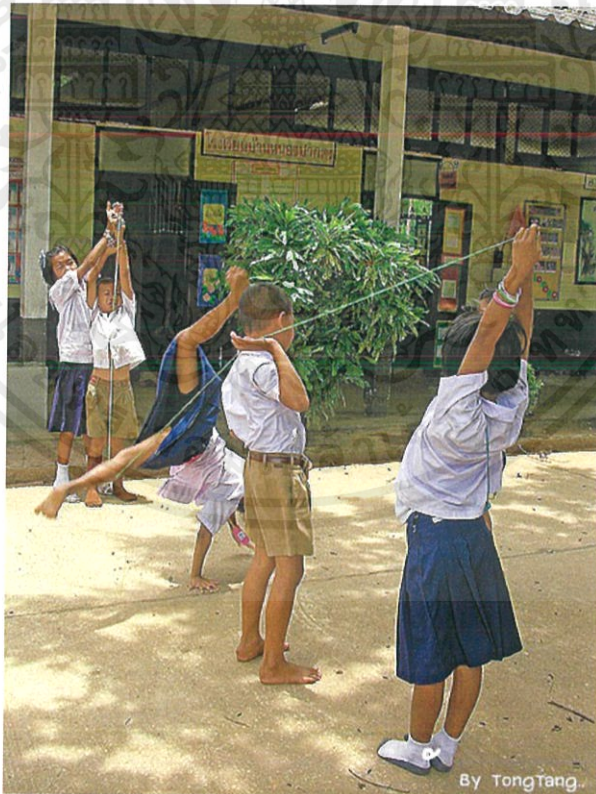
- ยางวง (ยางเส้น) วงใหญ่ หรือวงเล็กก็ได้ แล้วแต่ความชอบและความถนัด
- ผู้เล่นจำนวนตั้งแต่ ๒ คน หรือมากกว่า เล่นทั้งเด็กชายและเด็กหญิงบางครั้งอาจเล่นเป็นทีมก็ได้
- สถานที่ เช่น พื้นซีเมนต์ พื้นกระดาน หรือพื้นโตะ

ประโยชน์และคุณค่าในการละเล่นเป่ากบ

- การละเล่นเป่ากบ เป็นการละเล่นที่ให้ความสนุกสนานแล้วยังเป็นการฝึก การรู้กำหนดจังหวะ
- ฝึกสังเกต ไหวพริบในการเป่าของคู่ต่อสู้ ซึ่งจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้เด็กรู้จักคิดให้รอบคอบก่อนที่จะเป่า ถ้าเป่าโดยไม่คิดอาจจะผิดพลาดได้
- เป็นการฝึกให้เด็กรู้จักความรัก ความสามัคคี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การละเล่นโถดยาง คือ เป็นการละเล่นที่ต้องใช้หนังยางร้อยต่อเนื่องกันคล้ายๆ โข่ ให้ยาวพอสมควร ประมาณ 2-3 เมตร จากนั้นให้ผู้เล่น 2 คน จับปลายยางคนละข้าง ยืนให้ห่างกันมาพอสมควร (หนังยางตึงพอสมควร) เริ่มต้นให้ถือยางสองคน เริ่มจากระดับตาจนถึงสูง (เช่น ตั้งแต่ หัวเข่า, เอว, อก, ไหล่, ใบหู จนกระทั่งความสูงถึงศีรษะ หรือบางครั้งให้ยืนสุดแขนของผู้ถือหนังยาง ผู้เล่นอีกคนต้องกระโดดข้ามหนังยางไปให้ได้ ถ้าไม่ผ่านถือว่าแพ้ ต้องเป็นคนที่ถือหนังยางแทน เป็นการละเล่นที่ต้องเล่นเป็นทีมจำนวน 3 คนขึ้นไปแต่ถ้าจะเล่นคนเดียวก็ต้องนำหนังยางไปผูกกับเสาหรือไม้กีดต้นไม้แทน ยุ่งยาก เหน่า แล่นไม่สนุกเท่าเล่นกับเพื่อนหลายๆคน รูปแบบของการกระโดดโถดยางมีหลากหลายแบบแต่ที่เด่นๆก็จะมี 2 แบบ ยางเดี่ยว กับ ยางคู่ ทั้งสองแบบจะใช้อุปกรณ์เดียวกันแต่ต่างกันตรงวิธีการเล่นเพียงเล็กน้อย ยางเดี่ยวคนถือจะรวบยางเป็นเส้นเดียวแล้วถือ ส่วนถ้าเป็นยางคู่ก็เล่นโดยการให้คนถือยางเอาตัวไปอยู่ในยาง ทั้งสองแบบจะเล่นโดยการเลื่อนระดับความยากจากอิต่ำๆไปถึงอีสุงๆ



ภาพที่ 2.7 รูปการละเล่นกระโดดหนังยาง

ที่มา : <https://www.soccersuck.com/boards/topic-store/1140635>

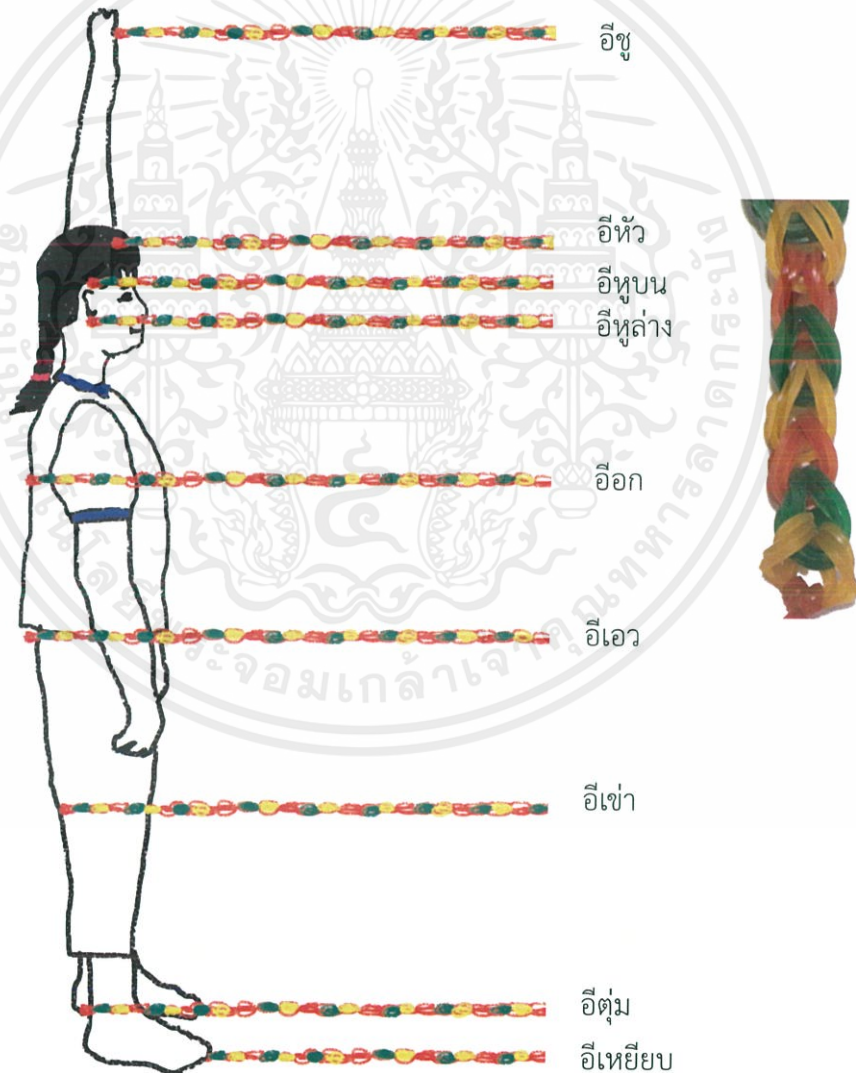
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์

- หนังสยาง นำต่อกันเป็นเชือก ความยาว 2-3 เมตร

การร้อยหนังสยางก็แสดงถึงความเขียนหรือไม่เขียนได้น้อยอย่างอาทิเช่น ใครมียางน้อยก็จะร้อยแบบเส้นเดียว บางๆ แต่ถ้าใครมียางเยอะก็จะร้อยหลายชั้น หนังสยางก็จะดูสวยกว่า น่าเล่นมากกว่า สามารถวัดระดับกันของเด็กผู้หญิงได้จากหนังสยาง

วิธีการเล่น



ระดับการเล่นไล่จากล่างขึ้นบน ง่ายไปยาก

ภาพที่ 2.8 รูปตำแหน่งหนังสยางในการเล่นกระโดดตบ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : รูปภาพลายเส้นที่วาดขึ้นเอง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีเล่น

1. นำหมัวยางมาต่อกันคล้ายๆโซ่ เวลาเล่นจะต้องมีผู้เล่น 2 คนถืออย่างคนละข้างดึงให้ตึงพอสมควร
2. ให้ผู้เล่นที่เหลือกระโดดข้าม แต่ละเกมการเล่นจะแบ่งเป็นระดับตามความสูงของการถืออย่าง จากต่ำไปจนถึงสูง
3. หากผู้กระโดดไม่สามารถกระโดดข้ามได้ในความสูงระดับใดถือว่าแพ้ ต้องหยุดเล่นแล้วนั่งดูผู้ที่เหลือเล่นจนจบเกม

2.4 “หมัวยางในด้านการค้าขาย”

หมัวยางได้วนเวียนอยู่รอบๆตัวเรามาเสมอ และปฏิเสธไม่ได้เลยว่าอาชีพที่ต้องเจอหมัวยางทุกวันคงจะหนีไม่พ้นอาชีพพ่อค้าแม่ค้าขายข้าวแกงในท้องตลาด ในบริบทหมัวยางและการค้าขายมีมากมาย เพราะเรามักจะเห็นหมัวยางจากพ่อค้าแม่ค้าขายข้าวแกง ขายอาหารมากมายจากทั่วท้องตลาด พ่อค้าแม่ค้ามักจะนำหมัวยางมาเป็นสิ่งรัดถุงแกงเพื่อไม่ให้ของเหลวข้างในหกเลอะเทอะ นอกจากเป็นตัวบรรจุภัณฑ์สำหรับอาหารแล้ว หมัวยางยังทำหน้าที่นอกเหนือจากนั้นอีกเยอะ

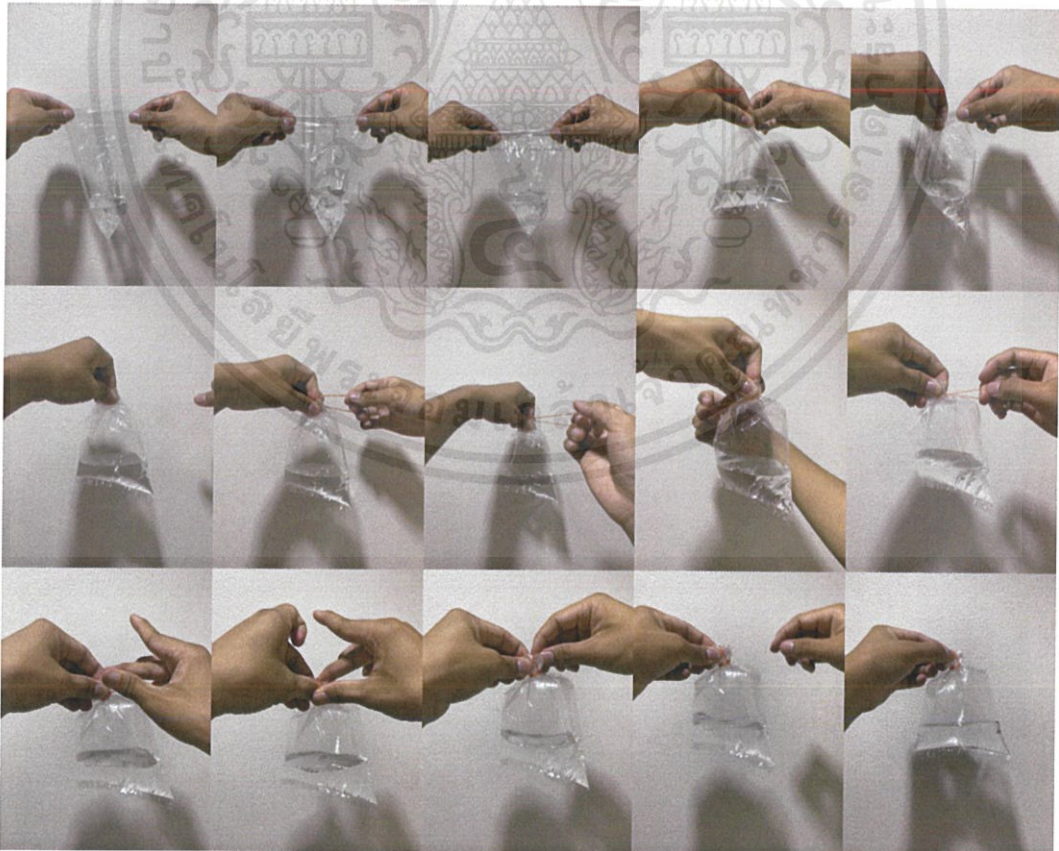
บทสัมภาษณ์ของคุณ สุมาลี ตลาดเช้าสูงเนิน คุณป้าขายข้าวแกงมานานนับสิบปี

“ราคามันถูกนะ ไม่กี่บาทก็ได้ถุงใหญ่เลย ใช้ง่าย แถมหาซื้อง่ายและมันจำเป็นต้องใช้ทุกวันถ้าเกิดไม่มีหมัวยางป้าก็คงจะแย่อาจจะดำเนินชีวิตการขายของลำบากมากขึ้นและก็นึกไม่ออกเลยว่าจะเอาอะไรมารัดแทน(หัวเราะ)บางที่แกงก็มีความสีกลิ่คล้ายกันป้าก็มักจะใช้หมัวยางนี้แหละเป็นตัวแยกประเภทแกงอันไหนเนื้อ อันไหนหมู อันไหนเผ็ดมากอันไหนเผ็ดน้อย มันก็จะง่ายดีนะต่อการขายของรวดเร็ว สะดวก ใช้ง่าย ไม่สับสน ไม่เสียเวลาที่ต้องให้ลูกค้ารอ ”



วิธีการถุงแกงจากคุณ สุมาลี ตลาดเช้าสูงเนิน

- 1 ตั้งถุงให้ตรงข้ามกับกับแกงที่อยู่ในถุง
- 2 พับปากถุงลงมาประมาณ 2 ทบ
- 3 ค่อยๆ จีบปากถุงทั้งสองฝั่งเข้าหากัน
- 4 จีบปากถุงเสร็จ จับให้แน่นมือพร้อมรัดยาง
- 5 เอานิ้วชี้กับนิ้วโป้งมือซ้ายจับจับไว้ให้แน่น แล้วนำยางที่ถือไว้ที่มีมือขวานำไปเกี่ยวกับนิ้วกลางมือซ้าย
- 6 เหยียงมัดได้เลย สัก 3-4 รอบ
- 7 ระหว่างเหยียงอย่าเพิ่งปล่อยหนังยางที่เกี่ยวกับนิ้วกลางข้างซ้ายออก
- 8 พอถึงขั้นตอนนี้หนังยางจะลักษณะคล้ายโบว์ให้นำหนังยางฝั่งมือขวาไปเกี่ยวกับหนังยางฝั่งซ้ายแล้วดึงขึ้นมาทำเสร็จแล้ว อย่าเพิ่งปล่อยหนังยาง
- 9 นำหนังยางที่เหลือส่วนท้ายไปเกี่ยวกับปมถุงข้างบนเพื่อที่เวลาแกะ คนจะได้แกะดึงจากตรงนี้ได้เลย
- 10 เป็นอันเสร็จ สวย แน่น พอง ตามแบบฉบับแม่ค้าขายข้าวแกง



ภาพที่ 2.10 รูปขั้นตอนการมัดถุงแกง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่บุคลากรในหน่วยงานนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.11 ภาพข้าวแกง 1

ที่มา : <https://today.line.me/th/pc/article/>



ภาพที่ 2.12 ภาพข้าวแกง 2

ที่มา : <https://www.google.com/search?biw=1440&>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

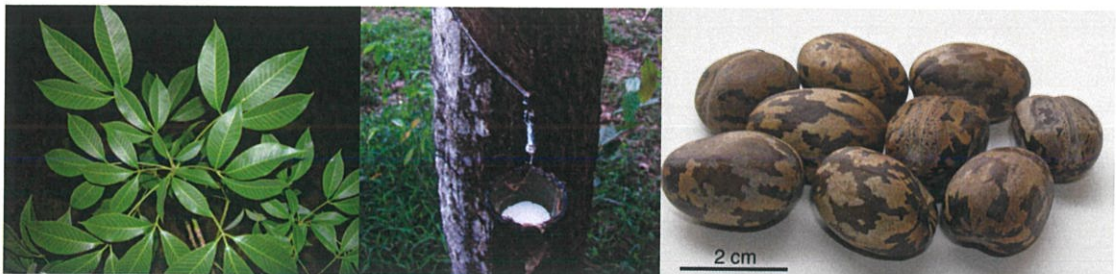
2.5 “หนังกวางในต่างแดน”

ก่อนจะเริ่มเกริ่นในส่วนของหนังกวางที่อยู่ต่างแดน เราต้องมาศึกษากันก่อนว่าทำไมประเทศไทยเราถึงได้มีหนังกวางมากมายถึงขั้นเป็นประเทศ 1 ใน 3 ที่ส่งออกหนังกวางมากที่สุดในโลก

2.5.1 เพราะอะไรทำไมไทยถึงมีหนังกวางเยอะ?

ยางพารา คือ เป็นไม้ยืนต้น มีถิ่นกำเนิดบริเวณลุ่มน้ำแอมะซอน ประเทศบราซิลและประเทศเปรู ทวีปอเมริกาใต้ โดยชาวพื้นเมืองเรียกว่า “เกาชู” (cao tchu) แปลว่า ต้นไม้ร้องไห้ จนถึงปี พ.ศ. 2313 (ค.ศ. 1770) โจเซฟ พรีสต์ลีย์ พบว่ายางสามารถนำมาลบรอยดำของดินสอได้ จึงเรียกว่ายางลบหรือตัวลบ (rubber) ซึ่งเป็นศัพท์ใช้ในประเทศอังกฤษและประเทศเนเธอร์แลนด์เท่านั้น ศูนย์กลางของการเพาะปลูกและซื้อขายยางในอเมริกาใต้แต่ดั้งเดิมอยู่ที่รัฐปารา (Parà) ของประเทศบราซิล ยางชนิดนี้จึงมีชื่อเรียกว่า ยางพารา

ลักษณะของต้นยางพารา เป็นพืชยืนต้นขนาดใหญ่ มีใบเลี้ยงคู่ รากเป็นระบบรากแก้ว ลำต้นตั้งตรง กิ่งก้านสาขาจะแตกออกมาก เนื้อไม้ของต้นยางจะเป็นไม้เนื้ออ่อนมีสีขาวปนเหลือง ใบยางพารา เป็นใบประกอบ มีใบย่อยจำนวน 3 ใบ ในหนึ่งก้าน แตกออกเป็นชั้น ๆ เรียกว่าฉัตร ต้นยางพารามีดอกลักษณะเป็นช่อ ซึ่งทั้งดอกตัวเมียและดอกตัวผู้จะอยู่ในช่อเดียวกัน ผสมพันธุ์แบบเปิดผลยางมีลักษณะเป็นพู่แต่ละพู่จะมีเมล็ดอยู่ภายใน เมล็ดมีสีน้ำตาลลายขาวคล้ายเมล็ดละหุ่ง ส่วนสำคัญมากของต้นยางพาราที่มนุษย์นำมาใช้ประโยชน์ คือ น้ำยาง ซึ่งเป็นของเหลวสีขาวถึงขาวปนเหลือง ชุ่มชื้น อยู่ในท่อน้ำยาง ซึ่งเรียงตัวกันอยู่ในส่วนที่เป็นเปลือกของต้นยาง ในด้านการเพาะปลูกต้นยางพาราเติบโตได้ดีในบริเวณพื้นที่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 10 องศาเหนือและใต้ของเส้นศูนย์สูตร ซึ่งเป็นพื้นที่ราบถึงลาดเอียงเล็กน้อย อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลไม่เกิน 200 เมตร ลักษณะดินควรเป็นดินร่วนระบายน้ำและอากาศดี น้ำไม่ท่วมขังมีความเป็นกรดเป็นด่าง 4.0-5.5 และไม่เป็นดินเค็ม ปริมาณน้ำฝนไม่ต่ำกว่า 1,350 มิลลิเมตร/ปี และมีวันฝนตกไม่น้อยกว่า 120 วัน/ปี ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีไม่น้อยกว่า 65 เปอร์เซ็นต์ และอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 24-27 องศาเซลเซียส



ภาพที่ 2.13 ภาพส่วนประกอบของต้นยางพารา

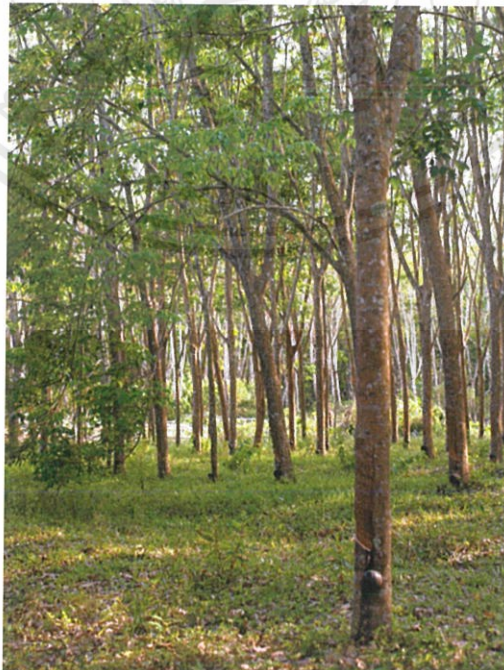
ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%9>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 E%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2#/media/File:Hevea_semillas2.jpg
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พันธุ์ส่งเสริม

1. สถาบันวิจัยยาง 251 (RRIT 251) เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงมาก ผลผลิตเฉลี่ย (10 ปีกรีด) 477 กิโลกรัม/ไร่/ปี มีการเจริญเติบโตปานกลางทั้งในระยะก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีด แตกกิ่งมาก ทั้งขนาดเล็กและขนาดกลาง การแตกกิ่งไม่สมดุลย์พุ่มใบทึบ ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปทรงกลม ผลัดใบค่อนข้างช้า เปลือกเดิมและเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง เหมาะสำหรับระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นวันถ้ากรีดลึกเป็นบาดแผลถึงเนื้อไม้ เปลือกงอกใหม่เสียหายปานกลาง ต้านทานโรคเส้นดำและโรคเปลือกแห้งได้ดี ต้านทานโรคราสีชมพูและโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา, ออยเดียม และคอลเลคโทตริกัม ปานกลาง ข้อจำกัดของยางพันธุ์นี้ คือ ไม่ควรปลูกในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และมีระดับน้ำใต้ดินสูง

2. อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 (RRIM 600) เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง ผลผลิตเฉลี่ย (13 ปีกรีด) 289 กิโลกรัม/ไร่/ปี มีการเจริญเติบโตปานกลางทั้งในระยะก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีด แตกกิ่งช้า กิ่งมีขนาดปานกลาง ทรงพุ่มเป็นรูปพัด เริ่มผลัดใบเร็วเปลือกเดิมบาง เปลือกงอกใหม่หนา เหมาะสำหรับระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นวัน ถ้ากรีดลึกเป็นบาดแผลถึงเนื้อไม้เปลือกงอกใหม่จะเสียหายรุนแรง ต้านทานโรคเปลือกแห้งได้ดี แต่ไม่ต้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคเส้นดำและโรคราสีชมพู จึงไม่ควรปลูกยางพันธุ์นี้ในพื้นที่เขตภาคใต้ฝั่งตะวันตก และบริเวณชายแดนของภาคตะวันออกของประเทศไทย



ภาพที่ 2.14 ต้นยางพารา

และเนื่องจากข้อมูลเบื้องต้นทำให้รู้ว่า ประเทศไทยสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการปลูกต้นยางพารามาก เลยทำให้ต้นยางพารามีเยอะมากในทางตอนใต้ของประเทศไทยและแน่นอนว่าถ้าต้นยางพาราเยอะขนาดนี้หนังยางที่เราใช้กันอยู่ทุกวันที่เห็นว่าเยอะมาก ก็มาจากต้นยางพาราเหล่านี้แหละจึงทำหนังยางบ้านเรามีเยอะและราคาถูกหาซื้อง่ายมีให้เลือกหลากหลายแบบมากตามความชอบของผู้บริโภค บางคนอาจจะมองหนังยางเป็นสิ่งคู่ใจค่าและถูกมองข้ามอยู่บ่อยๆ แต่เชื่อหรือไม่ว่าของใช้ชิ้นเล็กๆชนิดนี้ มูลค่าตลาดนับพันล้าน และไทยก็เป็นผู้ส่งออกลำดับต้นๆ

2.5.2 หนังยางในบริบทโลก

หนังยางถ้าอยู่ในไทยก็คงนิยมนำไปรัดแกงแล้วถ้าหนังยางไปอยู่ต่างแดน หนังยางจะได้ทำหน้าที่อะไรกันบ้าง แล้วประเทศไหนเขานิยมใช้หนังยางไปทำอะไรกัน จากนี้จะเป็นการยกตัวอย่าง 7 ประเทศที่ศึกษาว่าเขานำหนังยางไปทำอะไรบ้าง

2.5.2.1 Finland หนังยางในประเทศเขาลักษณะจะเป็นเส้นใหญ่ๆ แบนๆ ส่วนสีก็จะเหมือนของไทย

2.5.2.2 Spain หนังยางในประเทศนี้มักจะมีขายตามร้านขายของจีน นิยมใช้มามัดผักเป็นกำๆ

2.5.2.3 Germany มีทั้งหนังยางขายเป็นกระปุกๆทั้งขายยกถุงเป็นวงธรรมดาหรือแบบรูปสัตว์ สีๆแบบบ้านเราหรือสีอ่อนๆใสๆก็มี ถุงพลาสติกใสๆก็มีขายเหมือนบ้านเรา ส่วนราคาที่นี่กระปุกเล็กๆก็ 2 ยูโรแล้วที่สำคัญได้ข่าวว่าขาดง่ายมากมัตๆอยู่ขาดติดพลั่วใส่โน้ว

2.5.2.4 Nepal ประเทศนี้ค่อนข้างหาซื้อหนังยางยากมักจะหาซื้อได้ตามร้านเครื่องเขียนส่วนด้านอาหารการกินตามท้องถนนประเทศเขานิยมใส่กล่องพรอย

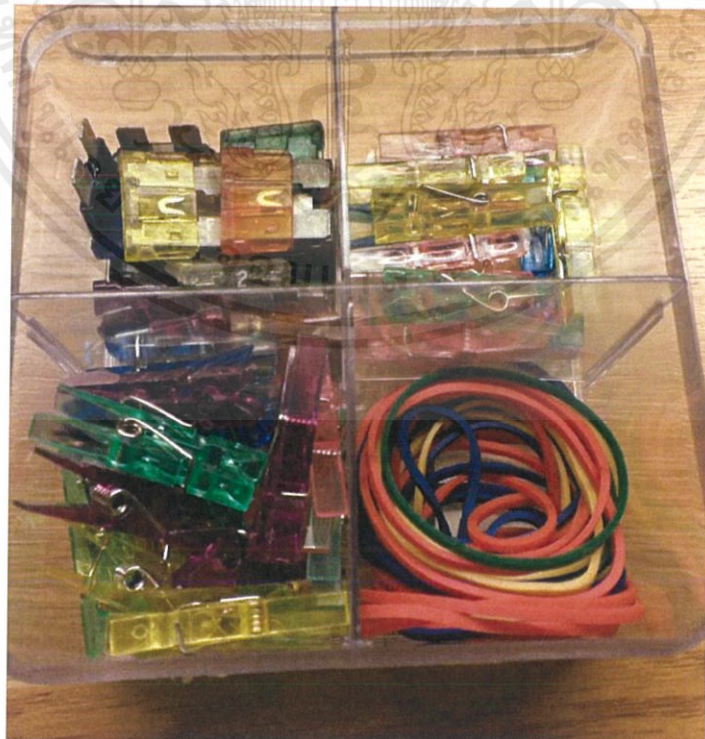
2.5.2.5 Japan ประเทศนี้นิยมนำหนังยางรัดถุงชยะ ส่วนสีสีของหนังยางก็มีแบบสีสวยๆเยอะมาก เพราะเด็กๆบ้านเขาจะชอบซื้อไปร้อยต่อเล่นกันไว้เล่นโดดยางหรือทำสร้อยข้อมืองานประดิษฐ์ประดอย

2.5.2.6 Mexico ได้ข่าวมาว่าประเทศนี้ยางที่ไว้ใช้รัดธนบัตรเป็นสีรุ้ง

2.5.2.7 Norway ราคาของหนังยางที่ประเทศนี้ราคาแพงกว่าบ้านเรา 4-5 เท่า เป็นราคาปกติของบ้านเขา หากราคาของบ้านเราเท่าไรก็ต้องคูณ 4-5 เข้าไป บ้านเขาไม่ได้มีกับข้าวถุงแบบบ้านเรา เขาซีลปากถุง แล้วก็หาซื้อทั่วไปได้ตามซูเปอร์มาร์เก็ต ปกติเขาไม่นิยมเอาหนังยางไปทำอะไรมากนัก ไม่ได้นิยมใช้มากเหมือนแบบบ้านเรา แต่ที่จะเจอได้ทั่วไปกับของทุกอย่าง อาจจะใช้จีปาะบ้างเล็กน้อย และใช้มัดถุงทั่วไป ใช้เหมือนประเทศไทย



ภาพที่ 2.15 รูปหนึ่งยางจากนอร์เวย์ ภาพที่ 1
ที่มา : <https://www.facebook.com/popz.srikhansai>



ภาพที่ 2.16 รูปหนึ่งยางจากนอร์เวย์ ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับอาจารย์ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : <https://www.facebook.com/popz.srikhansai>
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.17 รูปหนึ่งยางที่นิยมนำไปรัดหน่อไม้ฝรั่ง ภาพที่ 1
ที่มา : <https://www.facebook.com/popz.srikhansai>

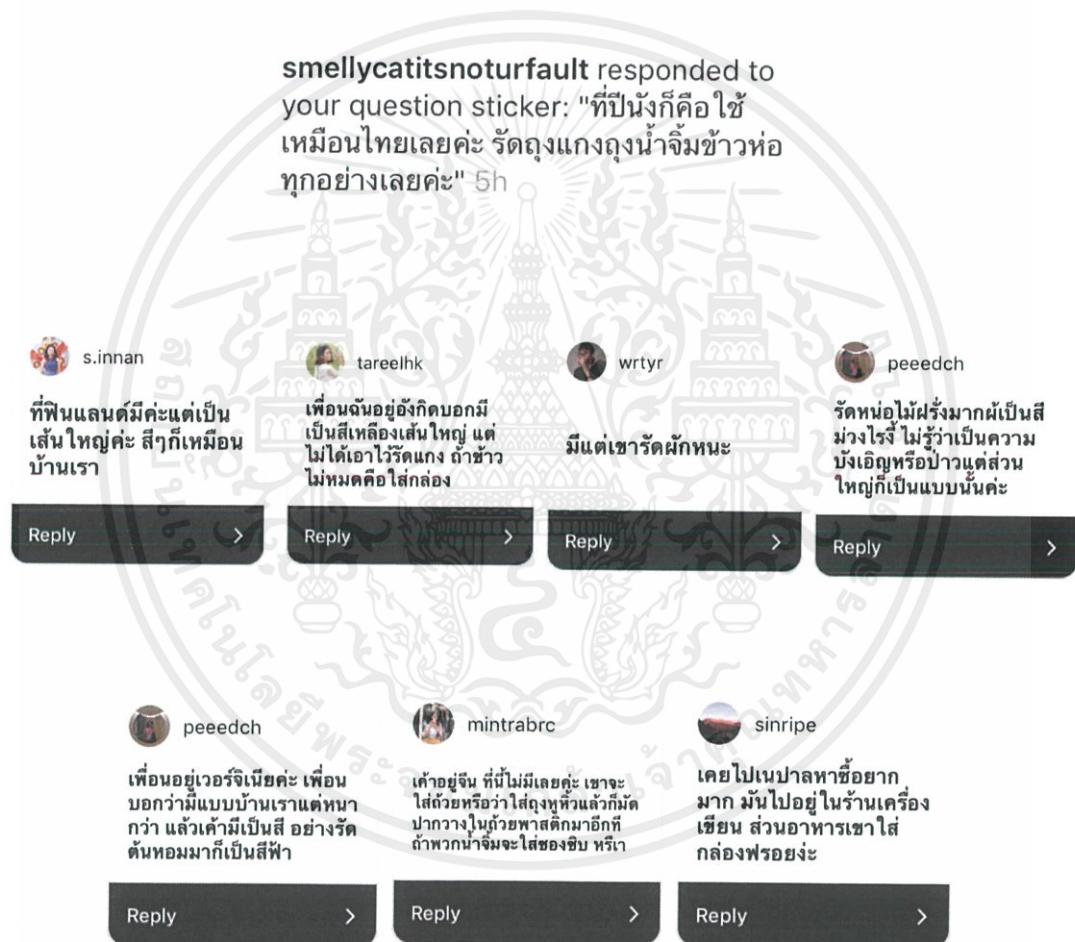


ภาพที่ 2.18 รูปหนึ่งยางที่นิยมนำไปรัดหน่อไม้ฝรั่ง ภาพที่ 2
ที่มา : <https://www.facebook.com/popz.srikhansai>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

lifeisblablaba responded to your question sticker: "ไม่มีหนังยางรัดแกงครับ เหมือนของที่เมกาเค้าจะมีเป็นแบบ rubber band เหมือนเป้นหนังยางสีขาว ไว้รัดของท้าวๆไปมาไว้" 22m

xxviitanxoxo responded to your question sticker: "ตอนเราอยู่เมกาไม่เจอหนังยางรัดแกงเลยนะไปsupermarketก็ไม่มีขาย เคยเจอหนังยางเส้นหนาๆครั้งนึงเขาใช้รัด aspar " 2d



ภาพที่ 2.19 รูปคำตอบจากคนในอินสตาแกรมที่ตอบคำถามเกี่ยวกับหนังยางในต่างแดน
ที่มา : <https://www.instagram.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 “ยืด (เพื่อ) ชีวิต” ยางช่วยต่อชีวิตคนได้

ยางยืด ที่เราคุ่นชิน และหลายคนเคยเอามาร้อยคนยาวเอาไว้เล่นโดดหนังยางตอนเด็ก ๆ หรือเอามาเป่าเล่นกับเพื่อนนั้น วันนี้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการเสริมสมรรถภาพร่างกายและกล้ามเนื้อได้เป็นอย่างดี จนถึงกับได้รับรางวัลส่งเสริมสุขภาพดีเด่นแห่งชาติจากกระทรวงสาธารณสุขมาแล้ว หนึ่งยางไม่ได้มีไว้แค่รัดถุงแกงหรือเป็นอุปกรณ์ให้เด็กๆ ไล่เล่นสนุกได้เพียงอย่างเดียว แต่หนึ่งยางยังสามารถช่วยชีวิตคนได้อีกด้วย เพราะเนื่องจากหนึ่งยางนั้นมีแรงดึงที่เรียกว่า Stretch Reflex คือปฏิกิริยาสะท้อนกลับหรือแรงดึงกลับจากการถูกดึงให้ยืดออกทุกครั้งที่ยางถูกยืดออกยางยืดจะช่วยกระตุ้นระบบประสาทรับรู้ความรู้สึกของกล้ามเนื้อเป็นผลดีต่อการพัฒนาและบำบัดรักษาระบบการทำงานของระบบประสาทกล้ามเนื้อ และช่วยป้องกันการเสื่อมสภาพของระบบประสาทกล้ามเนื้อ เอ็นกล้ามเนื้อ รวมทั้งข้อต่อกระดูก นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความอดทนของกล้ามเนื้อในหลายรูปแบบลดไขมัน ทำให้กล้ามเนื้อมีความตึงตัว กระชับสัดส่วน ที่สำคัญการออกกำลังกายประเภทนี้จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการสะสมแคลเซียมไว้ในกระดูกทำให้กระดูกมีความหนาแน่น ป้องกันปัญหากระดูกบาง กระดูกพรุน ข้อติด ข้อเสื่อม และระบบโครงสร้างร่างกาย การออกกำลังกายด้วยยางยืดทำได้หลายท่าและสามารถออกได้ในเกือบทุกสัดส่วน ไม่ว่าจะกล้ามเนื้ออก ไหล่ หลัง ต้นแขน ลำตัว หน้าท้อง ขาด้านหน้า ด้านหลัง ฯลฯ แต่อาจจะต้องใช้เวลาฝึกบ้างเพื่อให้คุ้นเคย จนสามารถออกกำลังกายได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2.6.1 วิธีการร้อยหนังยางเพื่อนำไปออกกำลังกาย

ใช้ยางวงขนาดใหญ่จำนวน 5-6 เส้นมาร้อยต่อกันเป็นลักษณะเหมือนข้อโซ่ให้ได้ประมาณ 36-40 ข้อ หรือถ้าเป็นคนรูปร่างสูงก็อาจใช้ถึง 40-45 ข้อ หรือมากกว่าตามรูปร่าง



1. นำหนังยางมดคล้องไว้แบบนี้

2. เกี่ยวยางเข้าด้วยกัน จนได้ความยาวที่ต้องการ

ภาพที่ 2.20 ภาพวิธีร้อยหนังยางออกกำลังกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สิทธิ์ที่ <https://www.sanook.com/women/7802/> ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.21 หนึ่งยางไว้ออกกำลังกาย
ที่มา : <https://www.youtube.com>



ภาพที่ 2.22 หนึ่งยางไว้ออกกำลังกาย

ที่มา : <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/63176/-dogact-dog->

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 ท่าทางการออกกำลังกายพิชิตโรค

2.6.2.1 ท่าที่ 1

1. นั่งบนเก้าอี้ที่มั่นคง ยกขาข้างหนึ่งให้ลอยเกี่ยวยางให้ยางอยู่บริเวณกลางฝ่าเท้า
2. มือทั้งสองข้างจับปลายยางแล้วงอข้อศอกดึงเข้าหาตัว
3. ทำให้ปลายยางทั้ง2ข้างตึง จากนั้นใช้เท้าถีบดันยางให้ยืดออกไปจากตัว

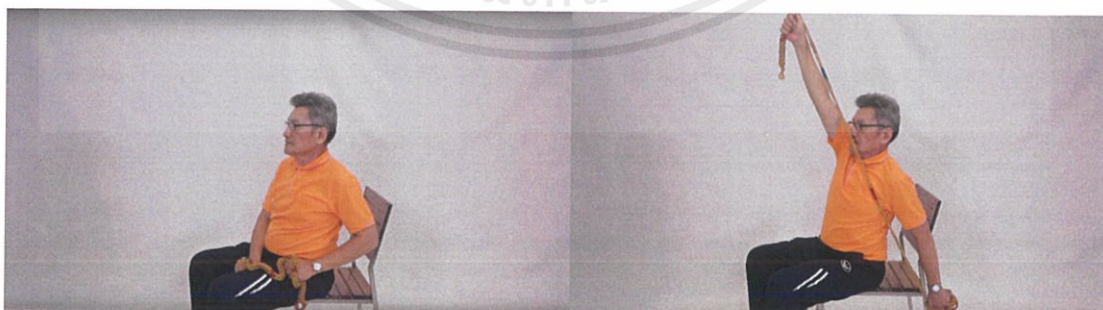


ภาพที่ 2.23 ท่าออกกำลังกายท่าที่ 1

ที่มา : <https://www.youtube.com>

2.6.2.2 ท่าที่ 2

1. นั่งหลังตรงบนเก้าอี้ที่มั่นคง มือทั้งสองข้างจับยางระดับสะโพก
2. ดึงยางไปข้างหน้าและข้างหลังพร้อมกันในท่าข้อศอกเหยียดตึง
3. ดึงยางให้แยกออกจากกันไปด้านหน้าและด้านหลังให้สูงสุดเท่าที่จะทำได้



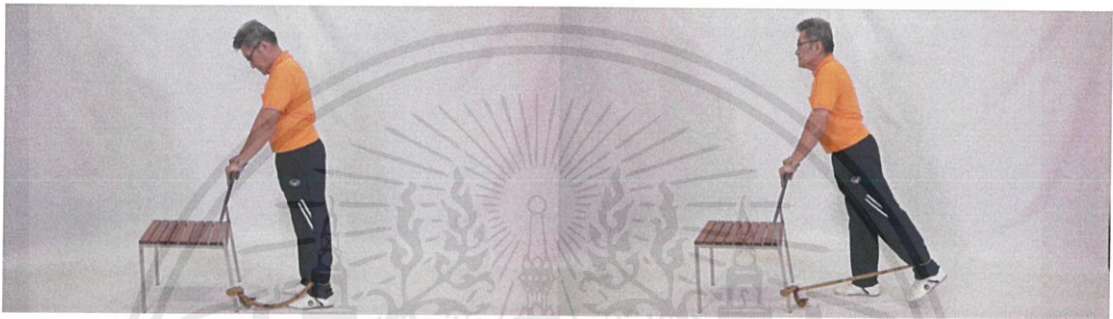
ภาพที่ 2.24 ท่าออกกำลังกายท่าที่ 2

ที่มา : <https://www.youtube.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2.3 ท่าที่ 3

1. ก้มตัวใช้มือจับเก้าอี้ที่มั่นคง
2. คล้อยทางด้านหนึ่งรัดเหนือข้อเท้า ส่วนอีกข้างหนึ่งผูกไว้กับขาเก้าอี้ด้านหน้า
3. เขยียดขาไปด้านหลังโดยยกส้นเท้าให้ลอยพ้นพื้นให้ได้สูงสุดโดยที่เข่าไม่งอ

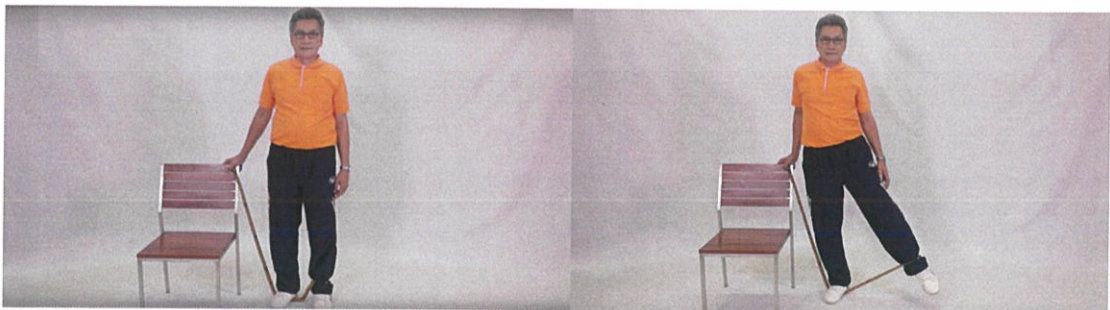


ภาพที่ 2.25 ท่าออกกำลังกายท่าที่ 3

ที่มา : <https://www.youtube.com>

2.6.2.4 ท่าที่ 4

1. ยืนกางขาออกด้านข้าง ยืนตรงหันข้างเข้าหาพนักเก้าอี้
2. มือจับปลายขาข้างหนึ่ง พร้อมกับจับพนักเก้าอี้ให้มั่นคง
3. ขาข้างเดียวกันเหยียบยาง ส่วนอีกข้างให้รัดเหนือข้อขาที่อยู่ฝั่งข้างนอก
4. กางขาออกด้านข้าง ดึงยางในลักษณะเข้าเหยียดตรง ลำตัวตรง



ภาพที่ 2.26 ท่าออกกำลังกายท่าที่ 4

ที่มา : <https://www.youtube.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 โครงการที่ช่วยเหลือผู้ป่วยด้วยหนังยาง “ยางยืดเปลี่ยนชีวิต”

2.6.3.1 ที่มาของโครงการ

ดร.เมธี ธรรมวัฒนา หรือ อาจารย์เม เป็นเพียงมนุษย์เงินเดือนคนหนึ่งทำงานหาเงินซื้อของแพงๆ ไปเที่ยวต่างประเทศ ชีวิตประจำวันคือการดูซีรีส์ เขี่ยมือถือ ถ่ายรูปอาหารโชว์ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนทำไปเพื่อตัวเอง จนเมื่อได้พบจุดเปลี่ยนครั้งใหญ่ถึง 3 ครั้ง ที่ส่งผลให้ชีวิตพลิกผันไปอีกด้านอย่างสิ้นเชิง



ภาพที่ 2.27 ดร.เมธี ธรรมวัฒนา หรือ อาจารย์เม

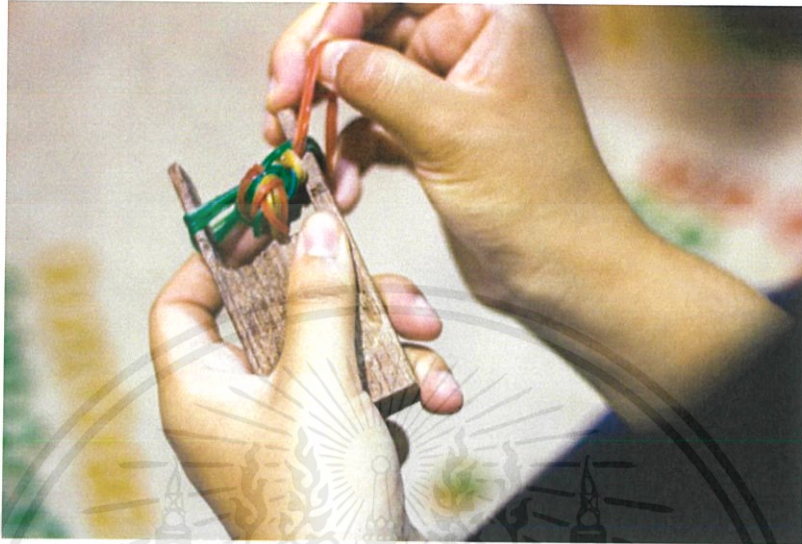
ที่มา : <https://www.happinessisthailand.com/2015/10/29/ยางยืดเปลี่ยนชีวิต/>

จุดเปลี่ยนที่ 1

จุดเปลี่ยนครั้งแรกในชีวิตของอาจารย์เม มาพร้อมกับอุทกภัยปี พ.ศ. 2554 วันหนึ่งขณะที่ปั่นจักรยานลุยน้ำออกมาเพื่อหาอาหาร ก็มีรถกระบะคันหนึ่งขับมาปาดหน้า พอรถจอดปั๊บ คนขับก็โดดลงมาจากรถพร้อมกับข้าวเหนียวหมูทอด 2 ห่อยื่นให้พร้อมกับบอกว่า “พี่เอาไปกินให้อิ่มนะ” วินาทีนั้นเองที่กลายเป็นจุดเปลี่ยนให้อาจารย์เมหันมาอุทิศตนมองคุณค่าของชีวิตในแง่มุมใหม่

“เวลานั้นของกินหายากมาก คิดว่าเขาเองก็คงจะโดนน้ำท่วมเหมือนกัน แต่ก็ยังมีใจที่คิดจะแบ่งปันให้คนอื่น ผมเลยมาคิดว่าตัวเราเองก็น่าจะช่วยคนอื่นได้เหมือนกัน แล้วทำไมไม่ไปช่วย หลังจากนั้นก็เริ่มออกไปช่วยผู้ประสบภัยตามศูนย์ต่างๆ เป็นจุดเริ่มต้นเลยที่ทำให้กลับมาคิดว่าตัวเรามีประโยชน์นะ” อาจารย์เมเล่าถึงจุดเปลี่ยนแรกของชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับอาจารย์ผู้ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.28 รูปวิธีการร้อยหนังยางยืดชีวิต

ที่มา : <https://www.happinessisthailand.com/2015/10/29/ยางยืดเปลี่ยนชีวิต/>

จุดเปลี่ยนที่ 2

แม้วิกฤติน้ำท่วมจะผ่านไปแล้ว แต่อาจารย์เม็กยังคงเดินทางมาทำงานจิตอาสาต่อไป ตั้งแต่ปี 2556 อาจารย์เม็กได้มีโอกาสไปร่วมกิจกรรมเป็นจิตอาสาในงานวันเด็กของกลุ่มโรงพยาบาลมณีนุช ในช่วงทำกิจกรรม ผู้จัดกิจกรรมได้ให้จิตอาสาสะท้อนถึงความรู้สึกและสิ่งที่ได้รับการร่วมกิจกรรม

“ตัวผมเองตอนนั้นมองว่า เวลาทำกิจกรรมอย่างนี้ พี่ที่เป็นผู้จัดกิจกรรมเขาเหมือนเป็นดวงอาทิตย์ที่จิตอาสาทุกคนมาโคจรอยู่รอบๆ แล้วแบ่งปันความสุขจากเขาไป ผมก็เลยคิดว่า ผมน่าจะเป็นผู้จัดเหมือนพี่เขาได้นะ ตอนนั้นผมก็เลยตอบไปว่า ผมอยากเป็นผู้จัดกิจกรรมจิตอาสา”ตั้งแต่นั้นมาที่นั่น พระอาทิตย์แห่งความสุขดวงใหม่ก็เริ่มส่องแสง.....

จุดเปลี่ยนที่ 3

หลังจากนั้น อาจารย์เม็กก็เริ่มค้นหาความถนัดของตัวเอง ในตอนนั้น อาจารย์เม็กได้เจอคลิปวิดีโอที่มีการนำยางยืดแบบเดียวกับที่ใช้รัดถุงข้าวแกงมาถักเป็นเส้นยาว นำไปมอบให้คนชราเพื่อให้ออกกำลังกาย จึงเกิดความคิดนำมาประยุกต์ลองถักยางยืดในรูปแบบของตัวเองดูบ้าง โดยเริ่มต้นลองถักแบบสั้นๆ ง่ายๆ แล้วทดลองนำไปแจกผู้สูงอายุในหมู่บ้าน ปรากฏว่าได้เสียงตอบรับดีมาก จึงขยายต่อด้วยการถักไปแจกผู้ป่วยตามโรงพยาบาลต่างๆ และนั่นจึงนำไปสู่จุดเปลี่ยนครั้งที่ 3 ในชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ระหว่างที่แจกยางยืดที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ก็มีคุณหมอเข้ามาต่อว่าเรา” อาจารย์เมเล่า “เขาบอกว่าเราไม่สามารถที่จะแจกยางยืดธรรมดาให้กับผู้ป่วยทุกคนได้ เพราะผู้ป่วยอาจจะบาดเจ็บจากการใช้ยางยืดออกกำลังกายของเรา วันนั้นถือเป็นจุดเปลี่ยนเลยนะ รู้สึกว่าทำความดีแล้วทำไมต้องถูกว่าด้วย แต่พอได้สติก็ได้คิดว่า ถ้าผู้ป่วยเขาบาดเจ็บเพราะยางยืดเรา เราก็อาจจะบาปก็ได้นะ ก็เลยเอาเรื่องนี้ไปปรึกษาคุณหมอที่โรงพยาบาลชลบุรี คุณหมอก็ให้โจทย์เป็นอาการของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองแตกที่แขนมักจะตกมา เราเอาโจทย์นั้นมาคิดทำเป็นยางยืดเพิ่มแรงหนีต ทำเสร็จเอาไปให้คุณหมอดู คุณหมอก็บอกว่าดีมาก ใช้กับคนไข้ได้ ตอนนั้นเองที่ทำให้เราได้ค้นพบว่าตัวเรามีศักยภาพ มีความสามารถมากกว่าที่เราคิด”

หลังจากวันนั้น อาจารย์เมก็เริ่มมองหาโจทย์ใหม่ๆ จากปัญหาของผู้ป่วยและครอบครัว นำมาคิดสร้างสรรค์เป็นยางยืดออกกำลังกายรูปแบบใหม่ๆ มากกว่า 30 รูปแบบ ริเริ่มจัดตั้งกลุ่ม ‘ยางยืดเปลี่ยนชีวิต’ เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้เข้ามาเป็นจิตอาสา ช่วยกันทำยางยืดรูปแบบต่างๆ เพื่อนำไปมอบให้กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง และเด็กพิการทางสายตาได้ใช้ออกกำลังกาย นับถึงวันนี้ก็เป็นเวลากว่า 1 ปี แจกยางยืดไปทั้งหมดแล้วกว่า 5,000 ชิ้นชีวิตที่เปลี่ยนไปตลอดกาล



ภาพที่ 2.29 รูปบรรยากาศภายในงานยางยืดเปลี่ยนชีวิต

ที่มา : <https://www.happinessisthailand.com/2015/10/29/ยางยืดเปลี่ยนชีวิต/>

ดร.เมธี ธรรมวัฒนา นับเป็นแบบอย่างที่ดีการเปลี่ยนชีวิตอันเริ่มต้นจากการมีสุขภาวะทางปัญญา ซึ่งหมายถึงความเข้าใจและการมองเห็นความสุขที่แท้จริงของชีวิต นั่นคือความสุขที่เกิดจากความพอเพียงและการให้ จากนั้นจึงลุกขึ้นมาเปลี่ยนการดำเนินชีวิตของตนเองด้วยความพากเพียรและอุตสาหะ แม้จะเผชิญกับความยากลำบากและอุปสรรคก็ไม่ท้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เคยมีครั้งหนึ่งไปออกค่ายอาสาแจกยางยืดที่จังหวัดระยอง พอกลับมาบ้านปรากฏว่าโดนยกเคำหมดบ้านเลย ของทุกอย่างที่เราสะสมมาหายหมดไปในพริบตา แม่ผมบอกว่าเห็นไหมทำดีแล้วไม่เห็นได้ดีเลย แต่ผมก็บอกแม่ไปว่า ถึงวันนี้ไม่ตี วันหนึ่งมันก็จะดี สิ่งที่โจรเอาไปมันแค่สิ่งเล็กน้อย สิ่งที่ใครก็ขโมยไปไม่ได้คือสมองของผมที่จะสร้างสิ่งใหม่ที่ดีงาม มีคุณค่ามากกว่าสิ่งที่ถูกขโมยไปไม่รู้กี่ร้อยกี่พันเท่า”

วันนี้สิ่งที่อาจารย์เมคิดและทำ ยังได้ส่งต่อสู่ครอบครัวและสังคม หลายคนได้แรงบันดาลใจ เปลี่ยนชีวิตมาเป็นผู้ให้จากกิจกรรมยางยืด ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนคือคุณแม่ของอาจารย์เม ที่เคยคัดค้านสิ่งที่ลูกชายทำ เพราะความเป็นห่วงอนาคต อยากให้ลูกเก็บเงินไว้สร้างเนื้อสร้างตัวมากกว่าที่จะมาใช้ในกิจกรรมจิตอาสาแบบนี้ อาจารย์เมจึงพาคุณแม่ไปถวายยางยืดให้กับพระที่โรงพยาบาลสงฆ์ เมื่อคุณแม่ได้เห็นประโยชน์ของยางยืดที่มีต่อพระที่กำลังอาพาธ ก็ทำให้เปลี่ยนมุมมองและแนวคิดจากที่เคยคัดค้าน กลับมาเป็นผู้ช่วยถักยางยืดอย่างแข็งขัน นำไปแจกทุกคนในหมู่บ้าน กลายเป็นผู้ที่มองเห็นความสุขจากการได้ ‘ให้’ ไปในทันที

“ผมอยากฝากบอกทุกคนว่า ถ้าเชื่อว่าสิ่งที่คุณทำเป็นสิ่งที่ดี ขอให้ทำต่อไปเถอะ วันหนึ่งมันจะพิสูจน์เอง อาจจะต้องใช้เวลาเป็นเดือน เป็นปี หรือหลายปีก็ได้ แต่ถ้าคุณยังไม่ท้อ สักวันมันจะงอกเงยมาเป็นสิ่งที่ดีงามให้คุณได้ภาคภูมิใจในคุณค่าของตัวเอง” อาจารย์เมกล่าวทิ้งท้าย เพราะสุขภาพเป็นเรื่องสำคัญกลุ่มอาสาอิสระ “ยางยืดเปลี่ยนชีวิต” จึงริเริ่มพัฒนาสิ่งประดิษฐ์จากยางยืดที่เหมาะสมใช้ในการออกกำลังกาย และทดลองแจกให้กับผู้ป่วยในโรงพยาบาลที่ต้องการทำกายภาพบำบัด โดยในครั้งแรกได้นำไปทดลองแจกที่โรงพยาบาลรามาริบัติก่อน ซึ่งปรากฏว่าได้ผลตอบรับดีมากจากผู้ใช้งานทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง



ภาพที่ 2.30 รูปคนแก่ออกกำลังกายด้วยยางยืด

2.6.3.2 ประเภทของยางยืดที่โครงการได้ประดิษฐ์ขึ้น

ปัจจุบันมีสิ่งประดิษฐ์ยางยืดมากถึง 5 ประเภท 48 รูปแบบ ได้แก่

- 1) ยางยืดออกกำลังกายสำหรับเด็ก-วัยรุ่น ได้แก่ ยางยืดวันเด็ก, Finger Exercise Challenge 1
- 2) ยางยืดสำหรับผู้สูงอายุและผู้ป่วยทั่วไป ได้แก่ ยางยืดลูกโซ่ 2, ยางยืดสมาธิ, ยางยืดบริหารนิ้ว
- 3) ยางยืดสำหรับผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองตีบตัน ได้แก่ ยางยืดสายเดี่ยว, ยางยืดเพิ่มแรง 1
- 4) ยางยืดสำหรับบุคคลทั่วไปที่ต้องการออกกำลังกาย ได้แก่ ยางยืดแกว่งแขน (ลดพุง), ยางยืดคนเดิน
- 5) ยางยืดสำหรับผู้พิการ ได้แก่ ยางยืดมีเสียง, ยางยืดของเล่น 1, ยางยืดคนพิการ 1 และ 2, ยางยืดเด็กดี



ภาพที่ 2.31 รูปบรรยากาศภายในงานยางยืดเปลี่ยนชีวิต

ที่มา : <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/63176/-dogact-dog->

โดยตั้งแต่ที่เริ่มทำมาได้มีการแจกยางยืดไปแล้วกว่า 10,000 ชิ้น แต่การทำยางยืดไปแจกในแต่ละครั้งนั้นไม่เคยเพียงพอต่อความต้องการเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ทำง่าย ราคาไม่แพง แต่มีประโยชน์มากนั่นเอง นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งสิ่งประดิษฐ์อย่าง “ปลาบิ๊บได้” ที่ทำไว้ใช้เป็นอุปกรณ์สำหรับการบิ๊บบริหารมือ เช่น กลุ่มผู้ป่วยโรคไตที่ต้องฟอกไต ที่ต้องกลับบ้านมาบริหารมือและเส้นเลือด หรือสำหรับให้ใช้งานบิ๊บในระหว่างบริจาคเลือด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3.3 สถานที่แจกจ่ายสิ่งประดิษฐ์ยางยืด

- 1) โรงพยาบาลต่าง ๆ
- 2) สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ
- 3) หน่วยงานอื่น ๆ ได้แก่ สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย, โรงเรียนสอนคนตาบอด, ชมรมผู้สูงอายุ, วัดหรือสถานปฏิบัติธรรม, ศูนย์การศึกษาพิเศษ (เด็กหรือบุคคลพิเศษ), ศูนย์บริการบุคคลออทิสติก ฯลฯ



ภาพที่ 2.32 รูปบรรยากาศภายในงานยางยืดเปลี่ยนชีวิต

ที่มา : <https://www.trueplookpanya.com/blog/content/63176/-dogact-dog->

2.6.3.4 ช่องทางการร่วมกิจกรรม

ติดตามข่าวสารและช่องทางร่วมกิจกรรมอาสาผ่านทาง แฟนเพจ ยางยืดเปลี่ยนชีวิต ไม่มีค่าใช้จ่าย และนำกิจกรรมโดย ดร.เมธี ธรรมวัฒนา อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ ม.บูรพา



ภาพที่ 2.33 รูปโลโก้เพจ Facebook ยางยืดเปลี่ยนชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับอาจารย์ผู้จัดทำเอกสารเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : <https://www.facebook.com/RubberBands2013/>
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบนิทรรศการ

3.1 ความหมายของนิทรรศการ

นิทรรศการ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Exhibitions” มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “Display” ซึ่งแปลว่า “การจัดแสดง”

นิทรรศการ หมายถึง การให้การศึกษาอย่างหนึ่งด้วยการแสดงงานให้ชม เป็นการจัดแสดงและนำวัสดุทัศนวัสดุรวมถึงวัสดุต่างๆ ที่ให้ข้อมูล ข่าวสาร ที่ผู้ชมสามารถสัมผัส เรียนรู้ ทดลองใช้ หรือมีกิจกรรมเสริมประกอบ นิทรรศการเป็นสื่อในการให้การศึกษา ความรู้ความเข้าใจ เพื่อกระตุ้นความสนใจ ตอบสนอง และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ชมให้บรรลุเป้าหมายในเรื่องนั้นๆ

3.2 ประเภทของนิทรรศการ

3.2.1 นิทรรศการถาวร (Permanent Exhibition)

นิทรรศการถาวร เป็นการจัดประจำ ณ ที่ใดที่หนึ่ง การจัดนิทรรศการแบบนี้ใช้ทุนสูง อายุการใช้งานยาวนาน ดังนั้นต้องมีการเตรียมวางแผนอย่างดี ต้องวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์รูปแบบ และการนำเสนอที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ นิยมจัดทั้งกลางแจ้งและในตัวอาคาร ส่วนใหญ่การจัดนิทรรศการถาวรมักจะมุ่งเน้นวัตถุประสงค์ที่เนื้อหา เป็นการให้ความรู้ สาระและแทรกด้วยการสร้างทัศนคติ และค่านิยม

3.2.2 นิทรรศการชั่วคราว (Temporary Exhibition)

นิทรรศการชั่วคราวนิยมใช้แสดงเรื่องราว เนื้อหาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในวาระ หรือโอกาสพิเศษ มีระยะเวลาของการจัดแสดงสั้นๆ อาจเป็นเวลา 2-3 วัน หรือ 1 เดือน การจัดนิทรรศการชั่วคราวจะมุ่งเน้นไปยังเนื้อหาข้อมูลใหม่ หรืออาจมุ่งเน้นกลุ่มผู้ชมเฉพาะกลุ่ม รูปแบบการจัดต้องแปลกใหม่ มีนำเสนอในสูงซึ่งการจัดอาจจัดแทรกในส่วนของการจัดนิทรรศการถาวรก็ได้ ทั้งนี้เพื่อดึงดูดใจ และชักชวนให้ผู้ชมได้กลับเข้ามาชมนิทรรศการถาวรอีก

3.2.3 นิทรรศการเคลื่อนที่ (Travelling Exhibition)

นิทรรศการเคลื่อนที่มุ่งเน้นการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นสำคัญ ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการจัดสื่อต่างๆ จึงต้องมีการออกแบบ และผลิตในลักษณะสื่อสำเร็จรูปที่สะดวกในการจัดแสดง รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ก็ต้องเหมาะสมกับการเคลื่อนย้าย และซ่อมแซม

3.3 ความสำคัญของนิทรรศการ

นิทรรศการเป็นสื่อที่มีคุณค่าและมีศักยภาพสูงในการดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ดีเนื่องจากความหลากหลายของสื่อสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้ชมได้ ดังนั้นนิทรรศการที่ดีจะมีอิทธิพลต่อผู้ชมในด้านความรู้ความเข้าใจ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านอารมณ์และความรู้สึกการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

3.4 กระบวนการออกแบบนิทรรศการ

3.4.1 ขั้นตอนวางแผนการก่อนการจัดนิทรรศการ

3.4.1.1 กำหนดหรือทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน (Define Objective)

3.4.1.2 การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย (Target Group Analysis)

โดยพิจารณาจากข้อมูลต่อไปนี้ คือ

- ลักษณะทั่วไป (Demographics)
- พิจารณาว่า เพศใด ช่วงอายุ ระดับการศึกษา รายได้ หน้าที่การงาน และภูมิภานา
- ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychographic)
- พิจารณาจากบุคลิก, การดำเนินชีวิต, ความเป็นอยู่, ทักษะ
- ผลการวิจัย (Research Data)

3.4.1.3 กำหนดเนื้อหา และวิธีการนำเสนอ (Content Analysis and Presentation Technique)

3.4.2 ขั้นตอนเตรียมการและดำเนินการจัดนิทรรศการ

1 ออกแบบสถานที่ กำหนดจัดวางวัสดุอุปกรณ์ สื่อ ในขนาดและบริเวณขนาดพื้นที่สำหรับการจัดนิทรรศการ

2 เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ

3 จัดหา และผลิตสื่อประกอบการจัดนิทรรศการ

4 การบรรจุและเคลื่อนย้าย และติดตั้ง

3.4.3 ขั้นตอนหลังการจัดนิทรรศการ

1 การวางแผนและเตรียมการถอดถอน

2 การประเมินผล

3.5 หลักการออกแบบนิทรรศการ

3.5.1 ความโดดเด่น (Outstanding) เช่น ทิศทางของเส้น ความเด่นของแบบ หรือรูปร่าง ขนาด

และสี สิ่งเหล่านี้จะทำให้นิทรรศการดึงดูดความสนใจและสะดุดสายตาผู้ชม ไม่ควรใช้สีเกิน กว่า 2-3 สี โดย

เอกสาร ใช้สีที่เป็นสีกลางเป็นพื้นหลัง และใช้สีเข้มเพื่อดึงดูดความสนใจ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2 ความไม่ซ้ำซาก (Fresh) ทำให้เกิดความสนใจของผู้ดูอยู่ได้นาน

3.5.3 ความสมดุล (Balancing) ทำให้ความสนใจของผู้ดูไม่หันเหออกจากเนื้อเรื่องนั้น

3.5.4 ความต่อเนื่อง (Continuty) การใช้เส้น สี และแบบ จะช่วยแนะให้ผู้ดูสามารถดูและเข้าใจเนื้อหาได้ตามจังหวะที่จัดไว้

3.5.5 การเน้นจุดสนใจ (Emphasis) ในป้ายนิทรรศการ เป็นการจัดให้ภาพ และข้อความที่มีความสำคัญเด่นชัดขึ้นซึ่งอาจทำได้โดยยึดหลัก

- ภาพที่แยกจากภาพอื่น จะทำให้ดูว่ามีความสำคัญ

- ภาพที่มีขนาดใหญ่กว่าภาพอื่นทั้งหมดย่อมดึงดูดความสนใจ

- สีและรูปร่างของภาพสามารถแข่งกับขนาดได้ หลักสำคัญในการวางจุดสนใจ คือ วางไว้ในระดับสายตาสูงจากพื้นขึ้นประมาณ 5 ฟุต ระดับ ที่อยู่เหนือ 7 ฟุต ขึ้นไปและต่ำกว่า 3 ฟุต ลงมาจะไม่อยู่ในระดับที่ผู้ดูสนใจ

3.5.6 ความเป็นเอกภาพ (Unity)

- จัดภาพที่มีความเกี่ยวพันเด่นชัดมากมารวมกัน อาจใช้วัสดุขนาด และรูปร่าง ซ้ำๆ กัน

- จัดวัสดุที่มีลวดลายแปลก ซ้ำๆ กัน ทำให้เป็นหมวดหมู่และเรื่องราวที่สัมพันธ์กัน

3.5.7 ความแตกต่าง (Contrast) เป็นการจัดที่มีความประสงค์ให้มีการขัดแย้งเพื่อแก้ปัญหาความซ้ำซากจำเจ หรือเบื่อหน่ายจากการจัดลักษณะในทำนองเดียวกันหมดไม่มีลักษณะตื่นเต้นแอบแฝงอยู่ ดังนั้นการออกแบบโดยอาศัยหลักความแตกต่าง โดยการทำให้มีบางส่วน หรือหลายส่วนทำให้เกิดความขัดแย้งกัน จะเป็นเส้นที่ตัดกัน ผิวเรียบ นุ่มนวล ตัดด้วยผิวขรุขระ หรือการใช้สีตรงกันข้าม เพื่อให้รู้สึกขัดแย้งกันบ้างในส่วนเล็กๆ น้อยๆ อันจะช่วยให้มีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้น เพิ่มรสชาติแตกต่างกันออกไป

3.5.8 ความกลมกลืน (Harmony) ในที่นี้หมายถึงการพิจารณาในส่วนรวมทั้งหมดแม้จะมีบางอย่างที่แตกต่างกันก็ตาม แต่เมื่อมองดูแล้วให้ความรู้สึกผสมผสานกลมกลืนเข้ากันได้

3.5.9 ความเรียบง่าย (Simplicity) เป็นสิ่งสำคัญในการจัดนิทรรศการ เพราะสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะภาพอักษรที่สื่อความหมายชัดเจนจะช่วยให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจได้เร็วขึ้น ควรระลึกเสมอว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดนิทรรศการ เพื่อให้คนดูเข้าใจเรื่องราวที่เราแสดง การใช้วัสดุหรือสิ่งที่แสดงเกินความจำเป็นหรือมีลักษณะแปลกพิศดารไม่ตรงกับเนื้อหาอย่าอย่าไม่เกิดผลดี ดังนั้นการประหยัดและความชัดเจนเรียบง่ายจะทำให้นิทรรศการนั้นน่าสนใจมีใช้น้อย

3.5.10 ความสมบูรณ์ขั้นสำเร็จ (Finish) เป็นการสำรวจขั้นตอนสุดท้าย ที่จะสรุปผลการออกแบบอันมีผลโดยตรงต่อส่วนรวมทั้งหมด มีส่วนใดบกพร่องไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยใช้ความคิด หรือถ้ายังไม่พอใจ อาจต้องมีการทดลองจัดตามที่คิดว่าถูกต้องเหมาะสมแล้ว ก็พิจารณาเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่เคยจัดมาแล้ว เมื่อรู้สึกว่ามีดีเท่าก็โยกย้ายกลับที่เดิมถือว่าเป็นการประลองความคิดเมื่อได้ทดลองเช่นนี้ ก็ช่วยให้มีการตัดสินใจถูกต้องยิ่งขึ้นอันเป็นผลดีกับการจัดนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 กรณีการศึกษาการออกแบบนิทรรศการ

3.6.1 ‘อุตสา ฮา กรรม ผลิต ขำ ทำเงิน—Humour Business’ ของ TCDC

นิทรรศการในครั้งนี้ แบ่งโซนจัดแสดงออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ อารมณ์ขันไม่ไร้สาระ คลีวีส์ การใช้งานอารมณ์ขัน และอารมณ์ขันเป็นของทุกคน เสมือนเป็นการค่อยๆ นำพาผู้เข้าชมร่วมทำความเข้าใจและสัมผัสประสบการณ์แห่งอารมณ์ขัน ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงผู้คนเข้าด้วยกัน โดยมีความสนุกสนานและความบันเทิง เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมผ่านแนวความคิด สินค้า และบริการในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างมีสีสันและอารมณ์ขัน



ภาพ 3.1 ภาพบรรยากาศนิทรรศการ อุตสา ฮา กรรม ผลิต ขำ ทำเงิน
ที่มา : www.pptvhd36.com/news/ไลฟ์สไตล์/30991

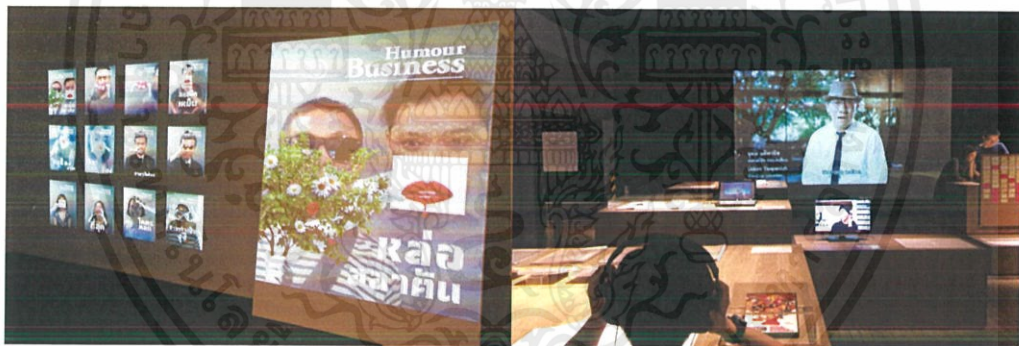


ภาพ 3.2 การออกแบบ Typography ของ อุตสา ฮา กรรม ผลิต ขำ ทำเงิน
ที่มา : www.trueplookpanya.com/new/cms_detail/news/25920

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพ 3.3 การออกแบบ Poster ของ อุตสาหกรรม ผลิตซ้ำ กำเนิด
 ที่มา : www.truelookpanya.com/new/cms_detail/news/25920



ภาพ 3.4 สื่อ interactive ต่างๆ ของ อุตสาหกรรม ผลิตซ้ำ กำเนิด
 ที่มา : www.pptvhd36.com/news/ไลฟ์สไตล์/30991



ภาพ 3.5 ความคิดสร้างสรรค์ลูกเล่นเล็กๆ ของ อุตสาหกรรม ผลิตซ้ำ กำเนิด
 ที่มา : www.isamare.net/entertainment/อุตสาหกรรม/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.2 'The Happy Show' ของ Stefan Sagmeister

นิทรรศการเกี่ยวกับความสุข ไม่ว่าจะ เป็น อะไรที่ทำให้มีความสุข การฝึกอบรมความสุขต่างๆ ที่ Stefan Sagmeister ค้นหาความสุขและทำการทดลองต่างๆเกี่ยวกับตัวเขาเพื่อหาวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดนำเสนอในรูปแบบนิทรรศการและยังลุลกาไปยังส่วนต่างๆ ของพิพิธภัณฑ์อีกด้วย



ภาพ 3.6 ภาพบรรยากาศนิทรรศการ The Happy Show
ที่มา : www.designboom.com, thehappyshow.tumblr.com



ภาพ 3.7 การออกแบบ Typography ของ The Happy Show
ที่มา : icaphila.org

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพ 3.8 การออกแบบ Poster ของ The Happy Show
ที่มา : www.pinterest.com



ภาพ 3.9 สื่อ interactive ต่างๆ ของ The Happy Show
ที่มา : www.designboom.com, thehappyshow.tumblr.com



ภาพ 3.10 ความคิดสร้างสรรค์ลูกเล่นเล็กๆ ของ The Happy Show
ที่มา : www.designboom.com, thehappyshow.tumblr.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

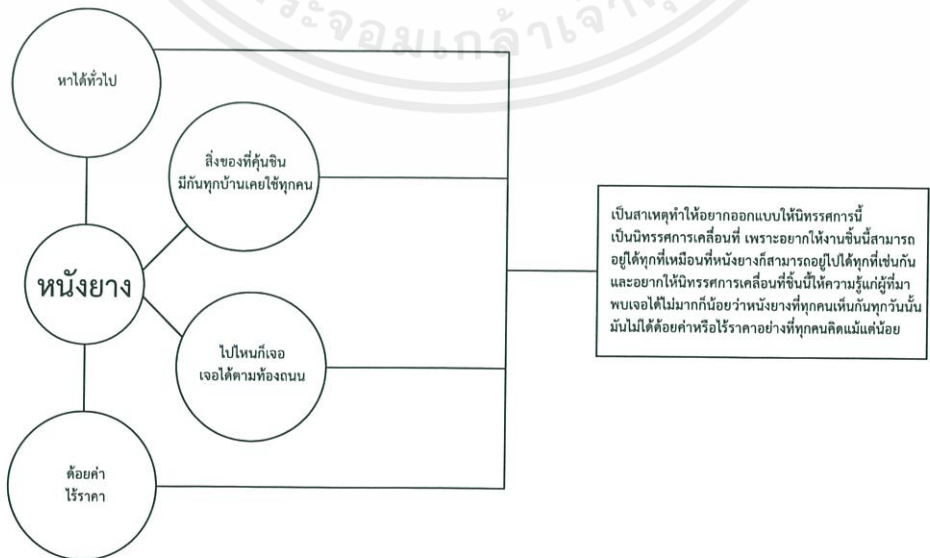
บทที่ 4

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

4.1 แนวคิดของนิทรรศการ

จากการศึกษาของใกล้ตัวที่ถูกมองข้าม หนึ่งยางรัดแกงก็เป็นสิ่งที่ทุกคนล้วนมองข้ามต่างๆที่ ประโยชน์ที่เกิดจากตัวมันนั้นมีมากมาย เป็นสิ่งที่คุ้นเคยดีสำหรับคนไทย แถมทุกบ้านยังต้องมีติดบ้าน ไว้ด้วยความคุ้นใจ หนึ่งยางรัดแกง ประโยชน์ของหนึ่งยางไม่ได้มีไว้แค่รัดแกงเพียงอย่างเดียว แต่หนึ่ง ยางรัดแกงยังเข้ามามีบทบาทต่อคนไทยอีกมากมายในหลายๆด้าน สามารถสะท้อนความเป็นไทยของ เราได้อย่างชัดเจนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คงมีไม่กี่ประเทศที่นำหนึ่งยางมาเป็นตัวช่วยในการบรรจุ ภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มต่างๆ นำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการละเล่นในวัยเด็ก และด้านอื่นๆอีกมาก มายที่สามารถเล่าผ่านตัวหนึ่งยางรัดแกงได้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอย่างไม่น่าเชื่อ

นิทรรศการนี้จึงเป็นการนำเสนอเรื่องความสำคัญของหนึ่งยางรัดแกงที่มีต่อคนไทยเราตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน บอกเล่าถึงเรื่องราวทั่วไปของหนึ่งยางตลอดจนไปถึงเรื่องบางเรื่องที่เราเองก็ยังไม่ เคยรู้ว่าหนึ่งยางที่อยู่ใกล้มือเราแค่นี้สามารถทำได้ และมีประโยชน์มากมายขนาดนี้ เนื้อหาทั้งหมด จะถูกผ่านการเล่าเรื่องด้วยสื่อที่หลากหลาย มีลูกเล่นและ interactive ต่างๆที่จะทำให้ผู้ชมได้สนใจ เนื้อหา เข้าใจและเข้าถึงสิ่งต่างๆที่อยากจะต้องการนำเสนอได้ตรงตามที่ตั้งใจอย่างมีประสิทธิภาพมาก ขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานความคิดว่าหากเราอยากจะย้อนกลับไปรู้จักสิ่งของรอบตัวที่เราเคยมองข้าม ของ สิ่งนี้จะบอกเล่าอะไรผ่านตัวมันเองได้บ้าง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้ควบคุมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 เนื้อหาภายในนิทรรศการ

นิทรรศการนี้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

- 4.2.1 เรื่องของยาง เป็นการเกริ่นนำเรื่องที่มาที่ไปของยางว่าเป็นมาอย่างไร
- 4.2.2 สารพัดของยืด แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันหนังยางในท้องตลาดไทยมีเยอะแฉะแค่ไหน
- 4.2.3 ยืดย้อนเวลา หนังยางกับการละเล่นในวัยเด็ก
- 4.2.4 ยืดรัดมัดแน่น เป็นการบอกเล่าเรื่องราวหนังยางกับอาชีพที่ต้องใช้มันทุกวัน
- 4.2.5 ยืดไกลไปต่างแดน หนังยางในบราซิล
- 4.2.6 ยืด(เพื่อ)ชีวิต หนังยางกับการช่วยชีวิตคน

4.3 กลุ่มเป้าหมาย

คนที่สนใจอยากศึกษาประวัติศาสตร์และความเป็นไปสำหรับสิ่งของใกล้ตัว อายุระหว่าง 15-30 ปี

4.4 แนวทางในการออกแบบ (Mood and Tone)

รูปแบบของสื่อใช้เป็นกราฟิกและภาพประกอบที่เข้าใจง่าย ใช้ภาพประกอบเป็นหลักในการนำเสนอเนื้อหาต่างๆ โดยภาษาที่ใช้ภายในการนำเสนอเนื้อหานั้นจะเป็นรูปแบบที่เป็นกันเองไม่เป็นทางการมากนัก ฉะนั้นภายในนิทรรศการจะมีการใช้สื่อเป็น interactive ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมและเนื้อหา



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพ 4.2 Mood and Tone นิทรรศการยางคงอยู่ นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงที่มา: www.pinterest.com ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การออกแบบ

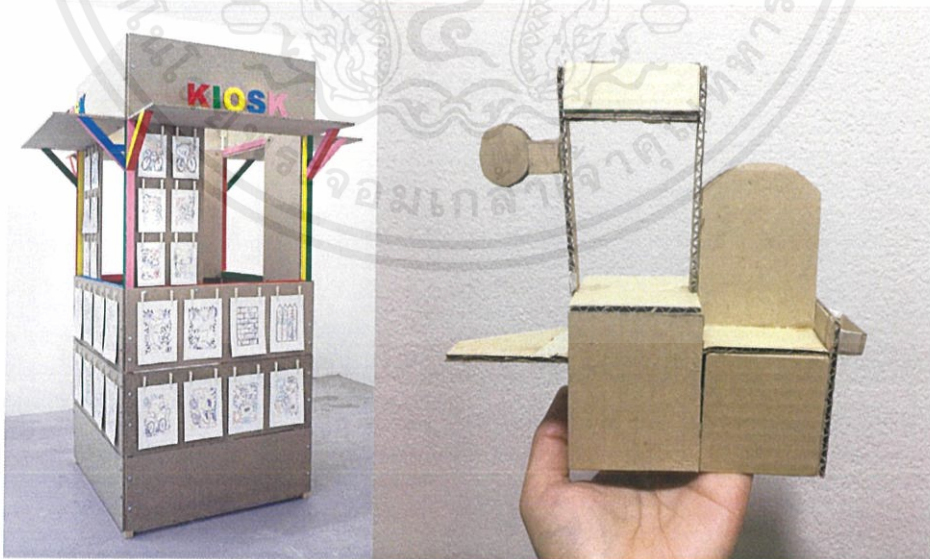
5.1 การออกแบบนิทรรศการ

จากการวิเคราะห์และสรุปแนวคิดทั้งหมดในนิทรรศการสรุปการออกแบบได้ดังนี้

5.1.1 ชื่อของนิทรรศการ

มาจากแนวคิดที่เลี่ยนเสียงมาจากคำว่า ‘ยังอยู่คง’ ที่มีความหมายว่า สิ่งนั้นยังอยู่ ยังมีอยู่ โดยเปลี่ยนคำว่า ‘ยัง’ เป็น ‘ยาง’ ก็จะได้ชื่อนิทรรศการว่า ‘ยางคงอยู่’ โดยให้ความหมายใหม่ว่า ยางนั้นยังคงอยู่คู่กับคนไทยเรามาเนาน แล้วปัจจุบันยางนั้นก็ยังคงอยู่เสมอไม่ได้จากไปไหน

5.1.2 นิทรรศการนี้จะทำออกมาในรูปแบบนิทรรศการเคลื่อนที่ที่เป็นโต๊ะหรือบูธที่มีพื้นที่ไม่กว้างใหญ่มาก สามารถถอดชิ้นส่วนออกมาประกอบใหม่ได้ เพื่อความสะดวกในการเคลื่อนย้ายไปตามสถานที่ต่างๆ และสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้พบเห็นให้เข้ามาชมตัวนิทรรศการได้ ลักษณะนิทรรศการเคลื่อนที่ชิ้นนี้จะป็นรถเข็นขายข้าวแกงโดยในรถเข็นคันนี้จะบรรจุทุกทั้งเนื้อหาและความรู้ที่ผู้ชมจะได้รับเกี่ยวกับหนึ่งยางไปอย่างครบครัน



ภาพ 5.1 ภาพ reference

ที่มา : www.pinterest.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

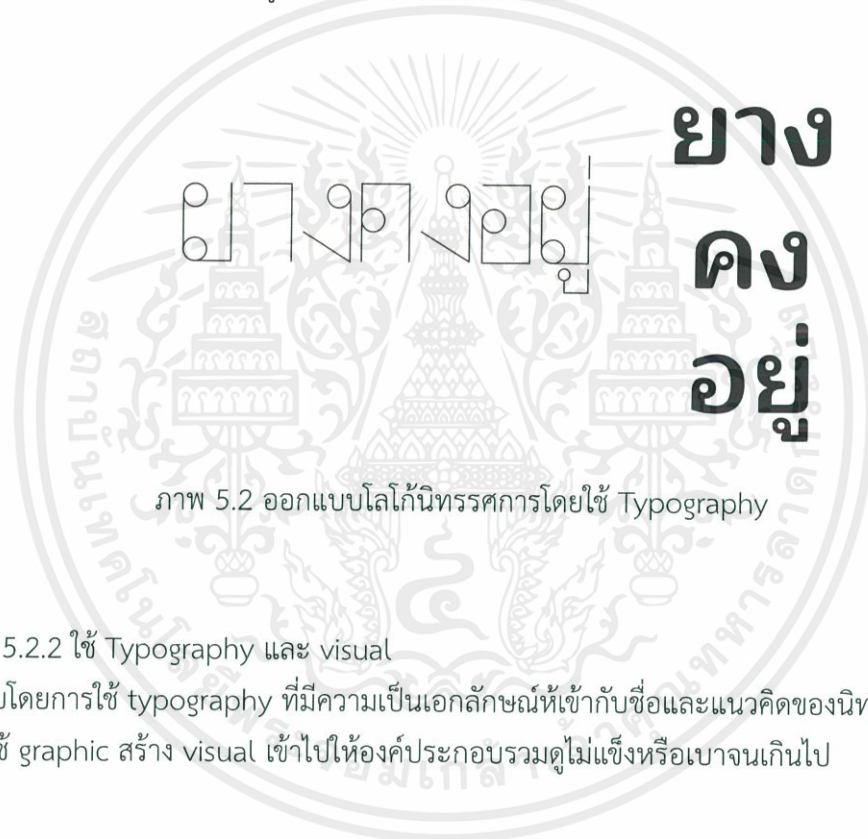
5.2 แนวทางการออกแบบโลโก้กิจกรรมการ

ออกแบบโดยมีคีย์เวิร์ดสำคัญ คือ ‘ยาง’ ซึ่งต้องมีสัญลักษณ์หรือ element ที่แสดงถึงการพันของยาง หรือการยึดของยาง หรือการต่อเส้นให้มีลักษณะเป็นเส้นตรงอยู่ภายในโลโก้ รวมถึงออกแบบให้เรียบง่ายแต่มีความน่ารักเป็นกันเองเพื่อให้เข้ากับ Mood and Tone ที่กำหนดไว้

โดยได้ทำการออกแบบโลโก้ 2 แนวทาง คือ

5.2.1 ใช้เพียง Typography

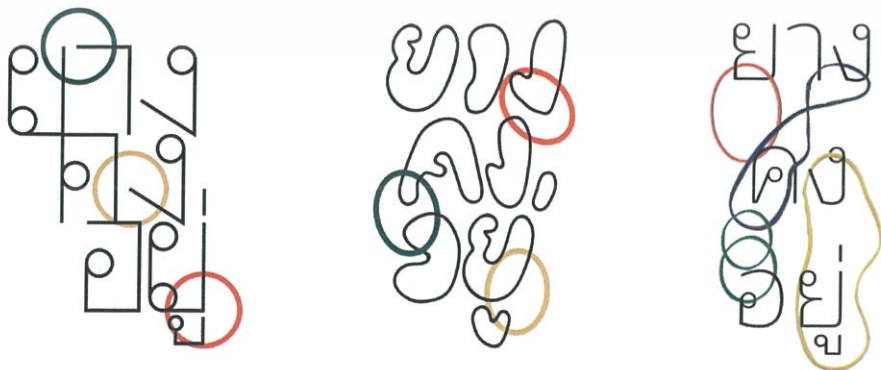
โดยใช้การออกแบบเป็นการเพิ่มลูกเล่นให้กับฟอนต์โดยใช้เส้น



ภาพ 5.2 ออกแบบโลโก้กิจกรรมการโดยใช้ Typography

5.2.2 ใช้ Typography และ visual

ออกแบบโดยการใช้ typography ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ที่เข้ากับชื่อและแนวคิดของกิจกรรมการโดยที่มีการใช้ graphic สร้าง visual เข้าไปให้องค์ประกอบรวมดูไม่แข็งหรือเบาจนเกินไป



ภาพ 5.3 ออกแบบโลโก้กิจกรรมการครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการออกแบบพบว่าโลโก้ที่ออกแบบโดยใช้เพียง Typography นั้นดูยังไม่ค่อยน่าสนใจ และสื่อถึงแนวคิดของนิทรรศการได้ยังไม่พอควร และยังมีน้ำหนักที่เบาไป ส่วนโลโก้ที่ออกแบบโดยใช้ Typography และ Visual พบว่ายังมีส่วนประกอบที่ยังไม่ค่อยลงตัวเท่าไร แต่ยังสามารถพัฒนาต่อได้ จึงนำแนวทางนี้ในการออกแบบมาทำการออกแบบใหม่อีกครั้ง จึงได้เป็นดังนี้

อย่าง คง อยู่ อย่าง คง อยู่ อย่าง คง อยู่

ภาพ 5.4 ออกแบบโลโก้ในทรรศการครั้งที่ 2

และได้เลือกโลโก้ในการออกแบบครั้งนี้ไปพัฒนาต่อและปรับปรุงต่อ จนได้ออกมาเป็นโลโก้ของนิทรรศการ

อย่าง คง อยู่

ภาพ 5.5 โลโก้ที่ใช้ในนิทรรศการยางคงอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 Typography ภายในนิตรรศการ

5.3.1 ฟอนต์ภายในนิตรรศการ

1 ฟอนต์หัวข้อ (Headline Font)

เลือกใช้ฟอนต์ที่มีหัว อ่านง่าย และมีความโค้งมน เพื่อให้มีความเรียบง่าย เป็นมิตร และดูมีความน่าสนใจ โดยเลือกใช้ฟอนต์ Maitree (Bold) ซึ่งเป็นฟอนต์เดียวกับที่ใช้ในโลโก้ นิตรรศการ

ก ข ช ค ต ม ง จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ฌ ด ต ถ ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม
 ย ร ล ว ศ ษ ส ห พ อ ฮ
 -ะ -า -ิ -ี -ึ -ุ -เะ -เ -แะ -แ -โะ -โ -เาะ -อ -เอะ -เอ -วะ -ั -เียะ
 เีย เือะ เือ -ำ -ไ -ใ -เา ฤ ฌ ฎ ฏ
 ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
 abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
 1234567890
 ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

2 ฟอนต์เนื้อหา (Text Font)

เลือกใช้ฟอนต์มีหัวที่อ่านง่าย ดูสะอาดตา และสามารถอ่านได้นานโดยไม่ปวดสายตา โดยเลือกใช้ฟอนต์ Chakra Petch

ก ข ช ค ต ม ง จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ฌ ด ต ถ ท ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล
 ว ศ ษ ส ห พ อ ฮ
 -ะ -า -ิ -ี -ึ -ุ -เะ -เ -แะ -แ -โะ -โ -เาะ -อ -เอะ -เอ -วะ -ั -เียะ
 เีย เือะ เือ -ำ -ไ -ใ -เา ฤ ฌ ฎ ฏ
 ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
 abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
 1234567890
 ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การวางเนื้อหาบทละคร

ในการออกแบบตามแนวคิดและกระบวนการที่ได้ทำตามขั้นตอนมานั้น การวางเนื้อหาภายในบทละครจึงแบ่งออกเป็น 6 พาร์ทดังนี้

พาร์ท 1 เรื่องของยาง

พาร์ท 2 สารพัดของยึด

พาร์ท 3 ยึดย้อนเวลา

พาร์ท 4 ยึดรัดมัดแน่น

พาร์ท 5 ยึดไกลไปต่างแดน

พาร์ท 6 ยึด (เพื่อ) ชีวิต

โดยแต่ละพาร์ทจะนำเสนอเนื้อหาและใช้สื่อที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

5.4.1 พาร์ท 1

เป็นการเกริ่นนำเรื่องของนิทรรศการยางคงอยู่ ซึ่งก็คือพูดถึงเรื่องประวัติความเป็นมาของยางก่อนเป็นการแนะนำให้ผู้ชมได้เข้าใจในเรื่องที่จะนำเสนอมากขึ้น

1 เรื่องของยาง

เกริ่นนำเรื่องยางไม่ว่าจะเป็นประวัติหรือความเป็นมา รวมไปถึงคำเรียกที่ทุกคนมักจะเรียกยางไม่เหมือนกัน ในส่วนของพาร์ท 1 จะมีส่วนที่ interactive ของผู้คนที่เข้ามาชมงานด้วย โดยการที่จะให้คนนำยางที่ทางเราเตรียมไว้ให้ไปแขวนในแท่นคำ ที่คำแท่นเหล่านั้นจะมี 9 อัน แต่ละแท่นจะมีคำเรียกของหนังยางที่แตกต่างกันออกไป 9 คำ ใครเรียกคำไหนก็ให้เอาหนังยางไปแขวนในแท่นนั้น ซึ่งในส่วนนี้ได้มีแนวทางการออกแบบการใช้สื่อ 1 แนวทาง ได้แก่

แนวทาง : information board

นำเสนอเนื้อหาในรูปแบบของบอร์ดให้ความรู้ โดยมีเนื้อหาที่กระชับ จับใจความง่าย น่าสนใจ และดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้ และเป็นบอร์ดให้ข้อมูลที่มีลูกเล่นให้ผู้ชมได้มีปฏิสัมพันธ์ด้วยเล็กน้อย คือจะให้ผู้ชมนำหนังยางที่เตรียมไว้ให้ไปแขวนตามแท่นที่ติดมากับบอร์ด เป็นการเช็คสถิติโดยใช้หนังยางเป็นสื่อกลาง



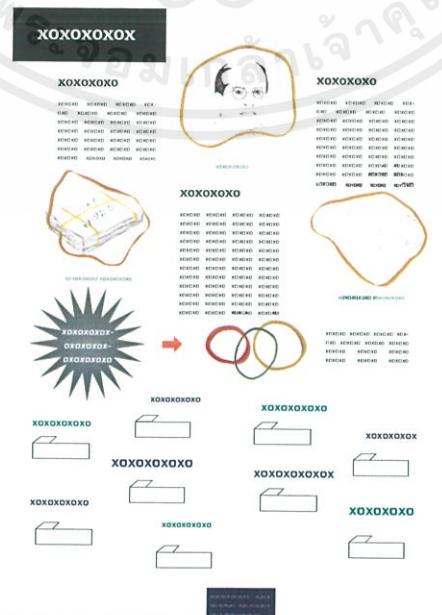
ภาพ 5.6 ออกแบบบอร์ดให้ข้อมูล ครั้งที่ 1

ส่วนของแท่นที่จะให้นำหนังสือไปวางบนนั้นยังไม่แน่ใจว่าจะใช้วัสดุอะไรในการออกแบบ แต่ตั้งใจอยากให้ออกมาเป็นฟอร์มนี้ตั้งแต่แรกอยู่แล้ว เลยนึกถึงอะคริลิกว่าอาจจะเหมาะสมและแข็งแรงที่สุด ซึ่งการออกแบบในครั้งแรกได้ใช้ภาพถ่ายจริงๆ แต่พบว่ามันไม่ค่อยชัดเจน และอาจจะไม่เข้ากับ Mood and Tone ของงาน จึงได้ออกแบบให้เป็นภาพกราฟิกแทน



ภาพ 5.7 ออกแบบบอร์ดให้ข้อมูล ครั้งที่ 2

นำแท่นและภาพประกอบที่ออกแบบมาใช้ประกอบกับเนื้อหาในบอร์ด โดยบนบอร์ดจะเน้นไปที่การจัด layout ของเนื้อหาและการใช้กราฟิก



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ปรากฏการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 5.8 การออกแบบ information board ครั้งที่ 1

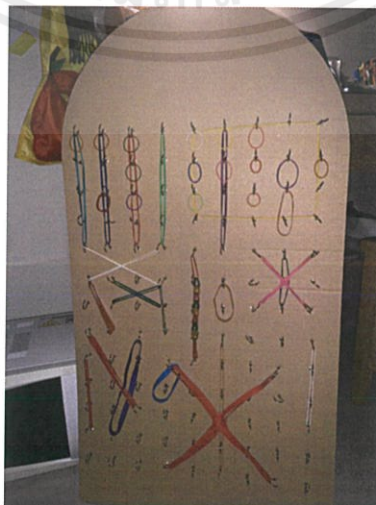
5.4.2 พาร์ท 2

ในพาร์ท 2 จะเป็นการนำเสนอในด้านความหลากหลายของหนังยางในท้องตลาดของประเทศไทย มีการนำเสนอผ่านแผ่นบอร์ดเจาะรูและซิงด้วยหนังยางสารพัดรูปแบบ ทำให้ผู้ชมสามารถได้เห็นวัสดุของจริง ได้สัมผัส และเห็นลักษณะที่แตกต่างแต่ละรูปแบบของหนังยาง โดยจะเจาะทั้งหมด 108 รู



ภาพ 5.10 เจาะรูบอร์ดความห่างระยะพอเหมาะเพื่อซิงและแขวนหนังยาง

จากภาพด้านบนจะเห็นได้ว่าการเจาะรูและเว้นระยะห่างพอเหมาะสมเพื่อให้ซิงหนังยางและโซว์หนังยางได้อย่างเต็มที่ โดยขนาดบอร์ดโซว์หนังยางจะมีขนาด 50x80 ซม.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูได้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้นไปอนาคตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพ 5.11 ลองนำหนังยางมาซิงและแขวนกับบอร์ดเพื่อดูองค์ประกอบภาพรวมของบอร์ด ครึ่ง 1
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการได้ลองนำหนังยางมาซึ่งกับตะขอและจัดคอมโพสทั้งหมดแล้ว ยังมีความรู้สึกว่ามีพื้นที่หลังของบอร์ดสียังคงค่อนข้างน่าสนใจจากหนังยางไป และคอมโพสการแขวนและซึ่งหนังยางยังคงไม่ลงตัว



ภาพ 5.12 ลองนำหนังยางมาซึ่งและแขวนกับบอร์ดเพื่อดูองค์ประกอบภาพรวมของบอร์ด ครั้งที่ 2

จากการลองจัดคอมโพสและดูองค์ประกอบทั้งหมดแล้ว จึงพบว่าการลองครั้งที่ 2 เป็นแนวทางที่น่าพึงพอใจ เพราะการทำสีขาวลงบอร์ดทำให้ตอนซึ่งและแขวนหนังยาง ทำให้ตัวหนังยางเด่นและมองเห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5.4.3 พาร์ท 3

ในพาร์ทที่ 3 ‘ยืดหยุ่นเวลา’ เป็นการเล่าเรื่องของการละเล่นที่มีหนังยางเป็นตัวประกอบในการละเล่นนั้นๆ การละเล่นที่หยิบยกมาเล่นกับพาร์ทนี้มี เป้ากบ และ กระโดดยาง นำเสนอผ่านแผ่นกระดานบอร์ดที่ถูกติดตั้งให้เป็นเหมือนกระดานที่สามารถมีพื้นที่ไว้เป้ากบได้ ส่วนการละเล่นกระโดดยาง ได้มีการเตรียมหนังยางที่ร้อยเป็นลักษณะโซ่ต่อกันไปเรื่อยๆ ของจริงเพื่อให้ผู้ที่มาชมได้สัมผัสและได้เล่นกันได้จริงๆ

ในพาร์ทนี้ก็เป็นอีกหนึ่งพาร์ทที่มีการ interactive กับผู้ชมได้ดี เนื้อหาถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน

1 แผ่นกระดานเป้ากบ

ใช้แผ่นกระดานเป็นตัวสร้างพื้นที่การเล่นย้อนวัยในของเด็ก ผ่านการละเล่นที่มีชื่อว่า ‘เป้ากบ’ ขนาดของแผ่นกระดานเป้ากบมีขนาด 50x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพ 5.13 การออกแบบแผ่นกระดาษปกครั้งที่ 1

ในการออกแบบครั้งที่ 1 พบว่า สื่อบรรณคดีมีขนาดตัวอักษรบางประโยคที่ใหญ่เกินไปทำให้อาจจะมีส่วนที่รบกวนพื้นที่ในการปกของผู้อ่านที่เขาจะมาเล่นจริงๆ และยังคงขาดสีสันไปบ้าง จึงได้มีการปรับและพัฒนาเพิ่มเติม



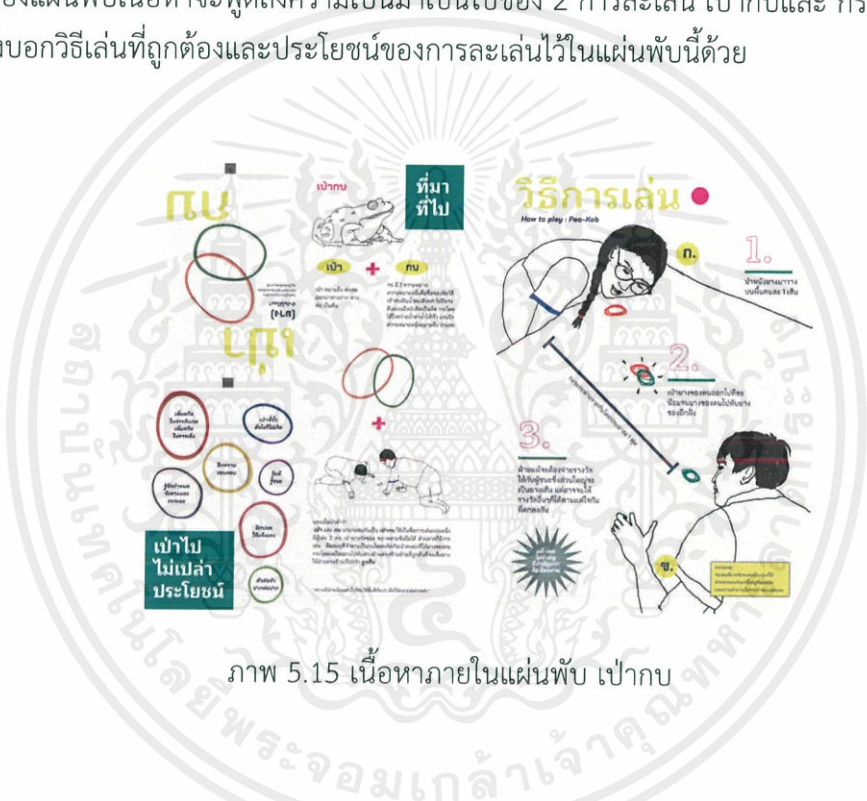
ภาพ 5.14 การออกแบบแผ่นกระดาษปกครั้งที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

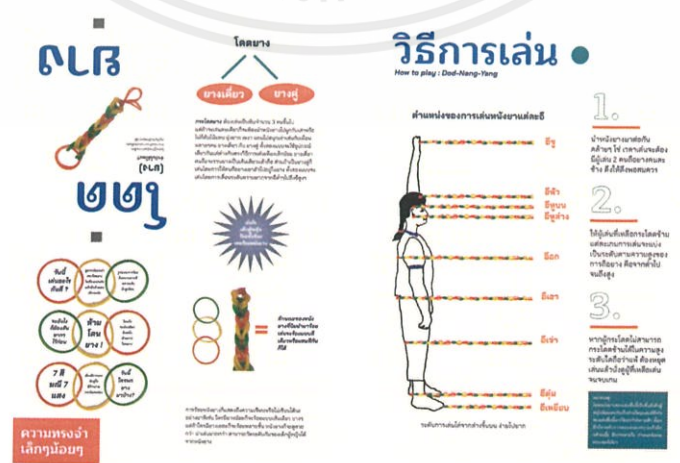
จากการที่นำการออกแบบครั้งที่ 1 ไปปรับและพัฒนาต่อจึงได้พัฒนามาได้อย่างรูปด้านบน และพบว่าแนวทางการออกแบบครั้งที่ 2 มีความเหมาะสมมากกว่า ลดขนาดตัวอักษรและทำการ เปลี่ยนตำแหน่งการวางไม่ให้เกะกะทิศทางการเล่นของตัวหนังยาง ส่วนสีสันของชิ้นงานได้เพิ่มสีสัน เข้าไปให้ดูสนุกและเข้า mood and tone มากยิ่งขึ้น

2. แผ่นพับ

ในส่วนของแผ่นพับเนื้อหาจะพูดถึงความเป็นมาเป็นไปของ 2 การละเล่น เป่ากบและ กระโดดหนังยาง พร้อมทั้งบอกวิธีเล่นที่ถูกต้องและประโยชน์ของการละเล่นไว้ในแผ่นพับนี้ด้วย



ภาพ 5.15 เนื้อหาภายในแผ่นพับ เป่ากบ



ภาพ 5.16 เนื้อหาภายในแผ่นพับ โดดยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4.4 พาร์ท 4

พาร์ทที่ 4 จะเป็นการพูดถึงบทบาทของหนังยางที่สำคัญต่อพ่อค้าแม่ค้าที่ยังต้องดำรงชีวิตในการค้าขายโดยใช้หนังยางในทุกๆวัน อยากจะนำเสนอในแง่ของที่ว่าหนังยางสำหรับบางคนมันช่างเป็นสิ่งที่ดีเยี่ยม แต่สำหรับบางคนถ้าหากว่าวันหนึ่งเขาไม่มีหนังยางขึ้นมาเขาคงต้องลำบากแน่ๆ ซึ่งแบ่งการเล่าเรื่องเป็น 2 ส่วน คือ

- บทสัมภาษณ์ของคุณ สุมาลี ตลาดเช้าสูงเนิน คุณป้าขายข้าวแกงมานานนับสิบปี
- โซนให้ทดลองมัดให้แน่น เป็นส่วนที่ให้ผู้ที่มาชมงานลองมัดถุงแกงด้วยมือของตัวเอง

โดยมีการใช้สื่อในการนำเสนอเนื้อหาพาร์ท 4 ดังนี้

1 บทสัมภาษณ์ประกอบกับภาพวาดประกอบตัวเนื้อหา

เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ได้ไปสัมภาษณ์คุณป้า สุมาลี ตลาดเช้าสูงเนิน ให้ออกมาในรูปแบบที่นำบทสัมภาษณ์ของคุณป้าขึ้นมาขยายให้มีลูกเล่นมากยิ่งขึ้นโดยผ่านภาพวาดประกอบ และส่วนที่สามารถ interactive กับผู้ที่มาชมงานได้จริงๆ



ภาพ 5.17 การออกแบบภาพประกอบบทสัมภาษณ์

2 ส่วนที่ interactive

เป็นส่วนที่จะมีของใช้จริงๆที่เราคุ้นตาเช่น หม้อ ทัพพี ถุงพลาสติก และหนังยาง เพื่อให้ผู้มาชมนิทรรศการได้ทดลองมัดถุงแกงให้เขียนเหมือนแบบต้นฉบับที่พ่อค้าแม่ค้าเขาทำกัน โดยจะมีภาพเทคนิควิธีการมัดถุงแกงที่ถูกต้องและรวดเร็วจากคุณป้า สุมาลี ตลาดเช้าสูงเนินไว้ดูเป็นต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4.5 พาร์ท 5

พาร์ทก่อนหน้าที่ผ่านมาจะเป็นการบอกเล่าเรื่องหนังยางที่มีบทบาทอยู่ในประเทศไทยเกือบจะทุกเรื่อง แต่พาร์ทนี้จะหยิบยกเล่าเรื่องหนังยางในบริบทของโลกกันดูบ้าง เล่าถึงหากหนังยางยืดไกลไปต่างแดน หนังยางจะทำหน้าที่อะไรบ้างในประเทศนั้นๆ ซึ่งแบ่งการเล่าเรื่องเป็น 2 ส่วน คือ

- เพราะอะไรทำไมไทยถึงมีหนังยางเยอะ
- หนังยางในบริบทโลก

โดยมีการใช้สื่อในการนำเสนอเนื้อหาพาร์ท 5 ดังนี้

1 บทความเนื้อหาประกอบกับภาพประกอบ

เป็นส่วนที่ต้องให้ข้อมูลผู้ที่มาชมงานว่า เพราะเหตุใดไทยถึงมีหนังยางเยอะ และแถมยังสามารถส่งออกหนังยางเป็น 1 ใน 3 ของประเทศ ที่สามารถส่งออกหนังยางสู่นอกประเทศได้ โดยจะสื่อสารผ่าน ภาพวาดประกอบและใช้รูปหนังยางจริงเป็น element ในพาร์ทนี้

2 หนังยางในบริบทโลก เป็นยกตัวอย่างประเทศมานิดหน่อย ให้ข้อมูลหนังยางหากไปอยู่ในประเทศเหล่านี้ หนังยางได้ถูกนำไปใช้งานอย่างไรบ้าง มีอะไรที่เหมือนหรือแตกต่างตอนที่หนังยางอยู่ที่ไทยหรือไม่



ภาพ 5.18 การออกแบบภาพประกอบสำหรับข้อมูลเนื้อหาในพาร์ท 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับโรงเรียนนี้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยเป็นอย่างสูง และขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้

5.4.6 พาร์ท 6

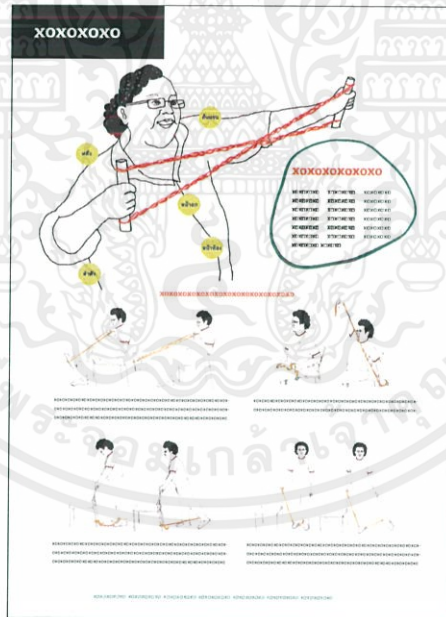
เป็นส่วนสุดท้ายของนิทรรศการ ที่จะให้ผู้ชมได้ทราบถึงประโยชน์สุดท้ายของหนังยางที่มีต่อคนแก่ เพราะหนังยางไม่ได้มีไว้แค่ผู้รัดมัดแน่นได้เพียงอย่างเดียว แต่หนังยางสามารถยืดชีวิตของเราได้ยาวมากขึ้นโดยการนำหนังยางมาเป็นเครื่องมือเพิ่มพลังให้คนเฒ่าคนแก่หรือแม่แต่เด็กวัยหนุ่มสาว ในส่วนนี้จะเป็นการออกแบบเป็น information board ใหญ่และเล็ก

ไซส์ใหญ่จะมีขนาด 60x80 ซม. ไซส์เล็กจะมีขนาด 60x35 ซม. โดยให้ความรู้ 3 อย่างคือ

- ให้ความรู้ที่หนังยางสามารถเพิ่มพลังให้คนได้อย่างไรบ้าง ส่วนไหนที่หนังยางจะเข้าไปทำหน้าที่ช่วยให้ข้อต่อส่วนนั้นแข็งแรงขึ้น และเพราะเหตุใดหนังยางถึงมีประสิทธิภาพเทียบเท่าเครื่องออกกำลังกายที่ราคาแพง จะอยู่ใน information board ใหญ่

- ทำออกกำลังกายง่ายๆที่ทำได้ที่บ้านเพียงมีหนังยางและเก้าอี้แค่หนึ่งตัว

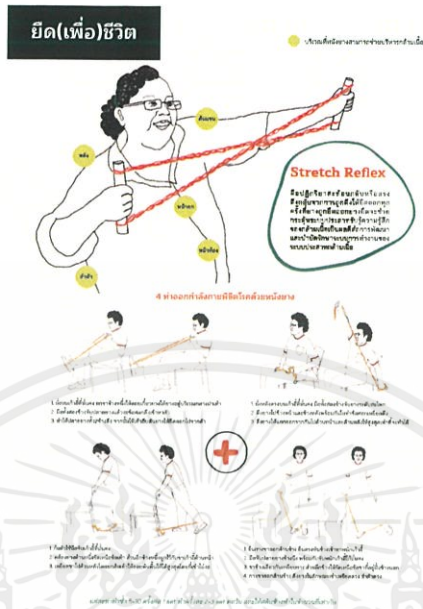
- วิธีร้อยหนังยางเพื่อยืดชีวิตสุขภาพให้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งมีหนังยางที่ร้อยไว้สำเร็จแล้วให้ดูสองอย่างสุดท้ายจะอยู่ใน information board เล็ก



ภาพ 5.19 การออกแบบ information board ใหญ่ ครั้งที่ 1

ในการออกแบบครั้งที่ 1 เนื้อหาลงตัวแล้วแต่องค์ประกอบโดยรวมดูสะอาดตาเกินไป รวมถึงยังขาดสีสันในชิ้นงานมากเกินไป ประกอบกับชิ้นงานโดยรวมดูแบนเกินจนไม่กินมิติใดๆเลย จึงได้มีการพัฒนาการออกแบบเพิ่มเติม เป็นการออกแบบ information board ใหญ่ ครั้งที่ 2

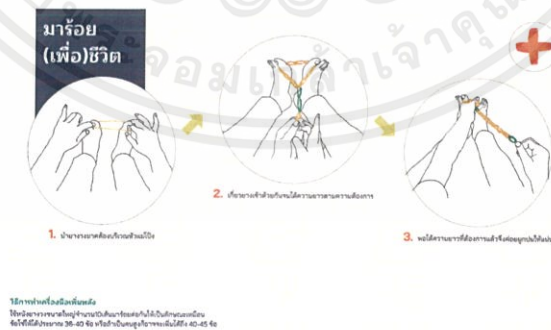
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพ 5.20 การออกแบบ information board ใหญ่ ครั้งที่ 2

โดยการออกแบบครั้งที่ 2 สิ่งที่ได้เพิ่มเติมลงไปก็คือ

- การทำองค์ประกอบบางอย่างสูงขึ้นจากบอร์ดที่เรียบเฉยๆ เช่น รูปคุณยายที่กำลังยืดหนังยาง หัวข้อหลักตรงแถบคำว่า ยืด (เพื่อ) ชีวิต
- ปรับเปลี่ยนสีสันทให้ดูสนใจเข้ากับ mood and tone ให้มากขึ้น ทำให้งานดูไม่นิ่งจนเกินไป



18 ภาพประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
 18 ภาพประกอบสื่อสิ่งพิมพ์
 18 ภาพประกอบสื่อสิ่งพิมพ์

ภาพ 5.21 การออกแบบ information board เล็ก

ในส่วนของ information board เล็กจะเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีร้อยหนังยาง และ เนื่องจากเราปรับเปลี่ยนการออกแบบจาก information board ใหญ่ไปแล้ว พอมาถึง information board เล็ก เราจึงหยิบ mood and tone แนวทางการออกแบบมาจากการออกแบบครั้งก่อนได้เลย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

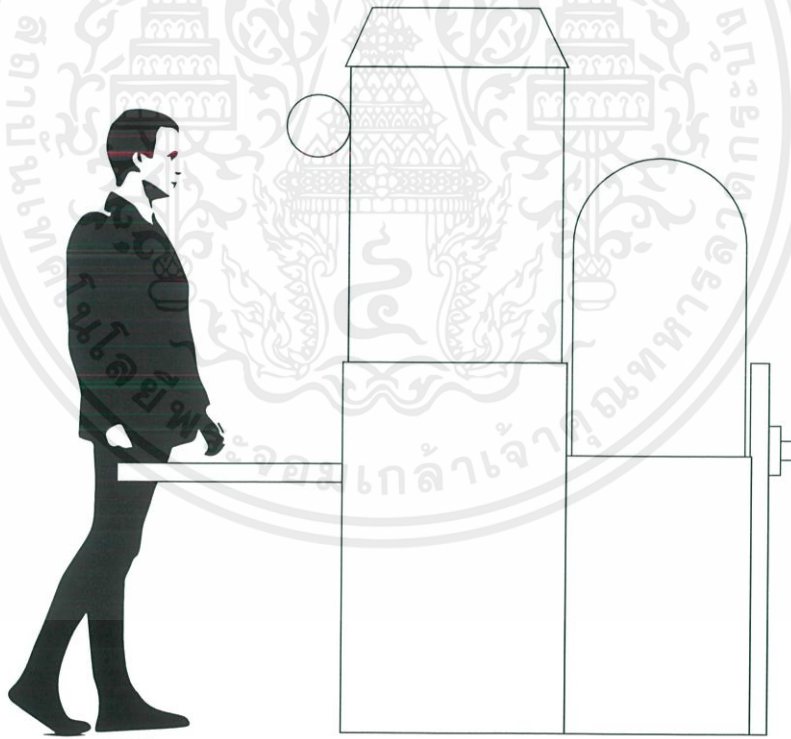
5.5 การออกแบบตัวนิทรรศการ

จากการที่ได้วางแนวทางในการเล่าเรื่องและการออกแบบสื่อสารที่จะใช้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือออกแบบตัวนิทรรศการที่จะใช้ในการบรรจุสื่อต่างๆ ลงไป ซึ่งได้มีการวางคุณสมบัติของนิทรรศการไว้ดังนี้

- เคลื่อนย้ายได้ง่าย
- เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- มีความแข็งแรงทนทานในระดับที่เหมาะสม

EXHIBITION

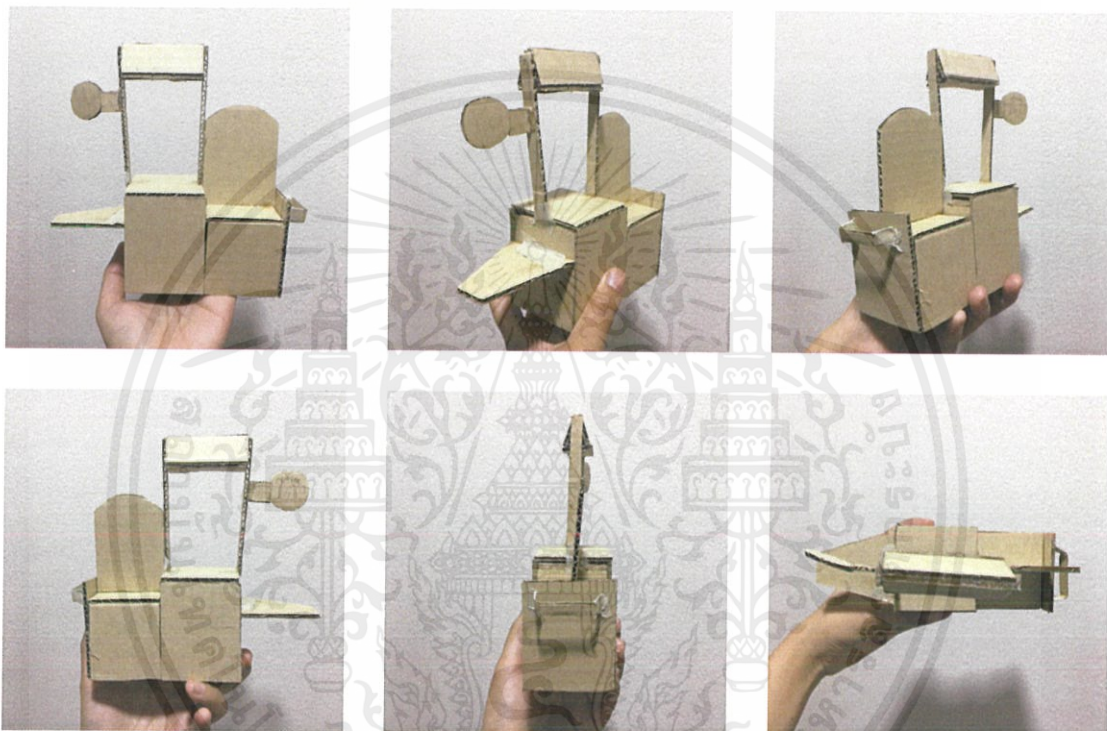
ตัวรถเข็นที่เป็นที่จัดวางแสดงชิ้นงาน



ภาพ 5.22 การออกแบบตัวนิทรรศการ ครั้งที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

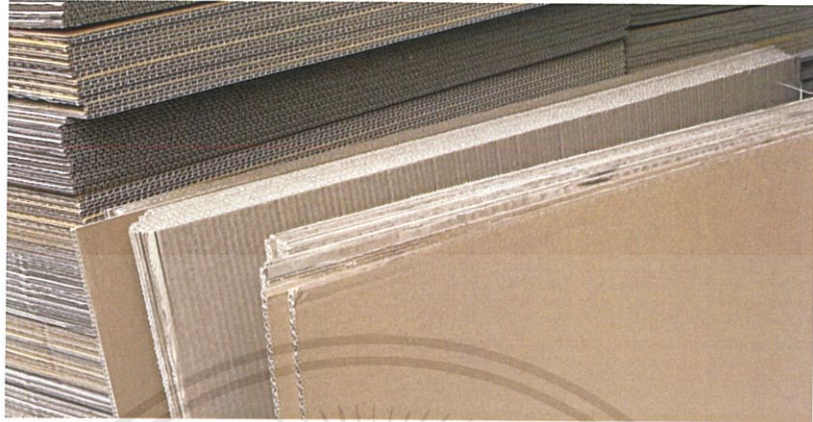
ในการออกแบบครั้งที่ 1 นั้นได้เลือกวัสดุเป็นไม้ โดยมีการออกแบบให้ตัวนิทรรศการเป็นในลักษณะรถเข็นขายของที่ถูกรับรู้ด้วยข้อมูลมากมายเกี่ยวกับหน้าตาทั้งหน้าและหลังของรถเข็น และสามารถแยกชิ้นส่วนออกจากกันได้ ทำให้สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย แต่มีข้อจำกัดคือ มีน้ำหนักที่มาก และราคาที่สูง



ภาพ 5.23 ภาพโมเดลการออกแบบนิทรรศการ ยางคงอยู่

หลังจากที่ได้คุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาได้มีการปรับปรุงตัวนิทรรศการให้มีพื้นที่น้อยลงกว่าที่ตั้งใจไว้ตอนแรก และมีการปรับเปลี่ยนวัสดุจากไม้เป็นกระดานลูกฟูก เพราะด้วยข้อจำกัดหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกแบบ น้ำหนัก และราคา จึงทำให้ต้องเปลี่ยนไปใช้กระดานลูกฟูกแทน ซึ่งในตัวกระดานลูกฟูกนั้นมีราคาที่ถูกกว่า น้ำหนักที่เบากว่า สะดวกต่อการเคลื่อนย้ายได้มากกว่า และมีความแข็งแรงคงทนต่อการรับน้ำหนักที่เหมาะสม

ซึ่งได้เลือกใช้ใช้กระดานลูกฟูก ชนิด BC SPEC 5 LAYERS KK125/M หนา 5 ชั้น มีความหนาและคงทนต่อการรับน้ำหนัก นำมาประกอบกันสองชั้นเพื่อความแข็งแรงและความหนาที่เหมาะสมกับที่ได้ออกแบบไว้คือ 1.5 ซม.

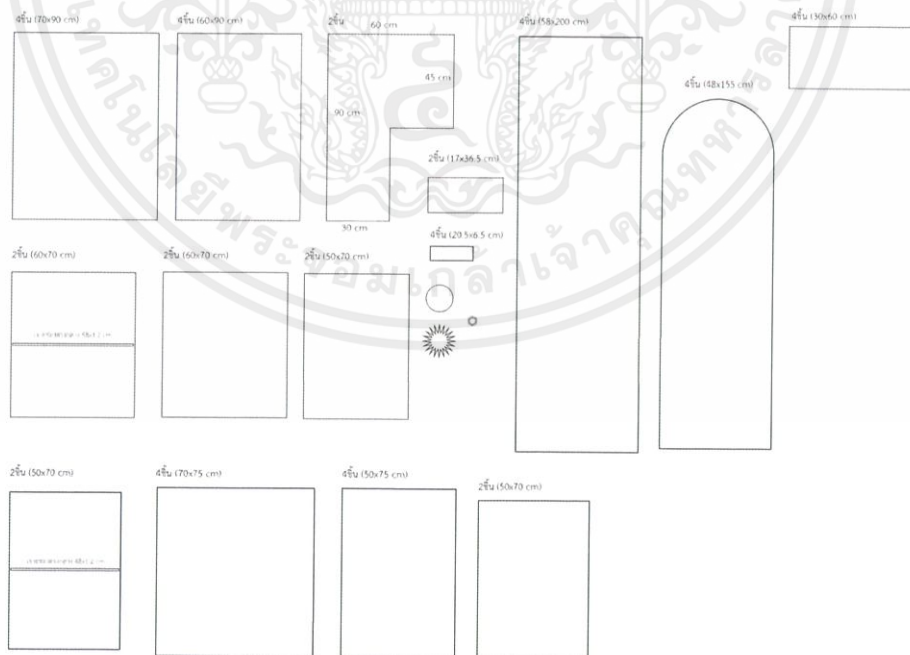


ภาพ 5.24 ภาพกระดาษลูกฟูก ชนิด BC SPEC 5 LAYERS KK125/M หนา 5ชั้น

หลังจากที่ได้ออกแบบตัวนิทรรศการลงตัวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนในการสร้างชิ้นงานให้
 ขึ้นเป็นรูปร่างตามที่ได้ออกแบบไว้มีขั้นตอนดังนี้

5.5.1 สร้าง template ของชิ้นงานขึ้น

สร้าง template แต่ละชิ้นส่วนออกมาเป็น outline ในโปรแกรม adobe illustrator



ภาพ 5.25 template ตัวนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5.2 นำกระดาษลูกฟูกที่เตรียมไว้ไปทำการ laser cut ตาม template ที่ออกแบบไว้



ภาพ 5.26 การ laser cut กระดาษลูกฟูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5.3 นำกระดาษลูกฟูกที่ตัดเป็นชิ้นส่วนตามทีออกแบบไว้เรียบร้อยแล้วมาประกบกันให้มีความหนาและความแข็งแรงตามที่ต้องการ



ภาพ 5.27 ภาพทากาวประกอบกระดาษลูกฟูกสองแผ่นประกบกันให้มีความหนาเพิ่มขึ้น

5.5.4 นำชิ้นส่วนต่างๆ ที่ประกบกันจนมีความหนาได้ตามความต้องการมาทาสีขาว



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพ 5.28 ภาพเบื้องหลังการทำสีกระดาษลูกฟูกหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5.5 เมื่อสีแห้งแล้วจึงนำเนื้อหาที่ได้ออกแบบไว้ในตอนต้นมาติดลงบนชิ้นส่วนนั้นๆ ซึ่งใช้วัสดุเป็นสติ๊กเกอร์สีขาวด้าน ในขั้นตอนนี้เนื่องจากสติ๊กเกอร์ดังกล่าวมีขนาดใหญ่มาก จึงต้องใช้ความระมัดระวังและความปราณีตในการติดลงบนชิ้นส่วนของกระดาษลูกฟูก หากติดไม่ดีจะทำให้เกิดฟองอากาศขึ้นได้



ภาพ 5.29 ภาพสติ๊กเกอร์เนื้อหางานทั้งหมดที่จะต้องติดลงไปกับกระดาษลูกฟูก

5.5.6 ลองประกอบชิ้นส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพ 5.30 ภาพที่การลองประกอบชิ้นงาน รูปที่ 1 นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพ 5.31 ภาพการลองประกอบชิ้นงาน รูปที่ 2

จากการได้ทดลองประกอบชิ้นงานพบว่าชิ้นงานมีความแข็งแรงทนทานตามที่ได้วางแบบเอาไว้ แต่มีปัญหาเวลาประกอบแต่ละชิ้นจนมาเป็นกล่อง เพราะออกแบบไว้ให้เป็นการนำแต่ละแผ่นของกระดาษลึงมายึดติดกับหนังยางทำให้เกิดเป็นลักษณะคล้ายกล่องขึ้นมา ในวิธีขั้นตอนการทำค่อนข้างยาก และต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร แต่พอทำสำเร็จผลงานก็ออกมาได้ตามที่ตั้งใจเอาไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลงานสำเร็จ

6.1 นิทรรศการ ‘ยางคงอยู่’

จากขั้นตอนการออกแบบและลงมือทำทั้งหมด ทำให้เกิดเป็นนิทรรศการเคลื่อนที่ เพื่อการทำให้เรานึกถึงของชิ้นเล็กๆ ใกล้เคียงๆ ตัวที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้มากมายผ่านตัวของมัน



ภาพ 6.1 ภาพรวมนิทรรศการ ‘ยางคงอยู่’

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพ 6.4 พาร์ท 1 : ภาพโซน “เรื่องของยาง” ของจริง

6.3 พาร์ทที่ 2

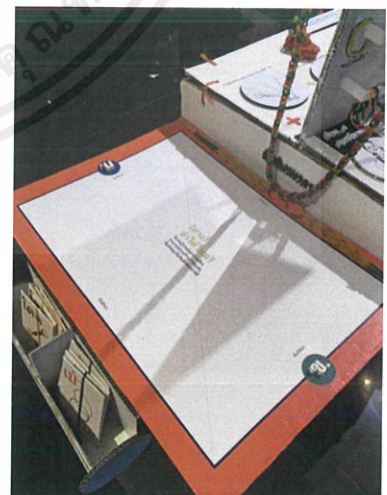
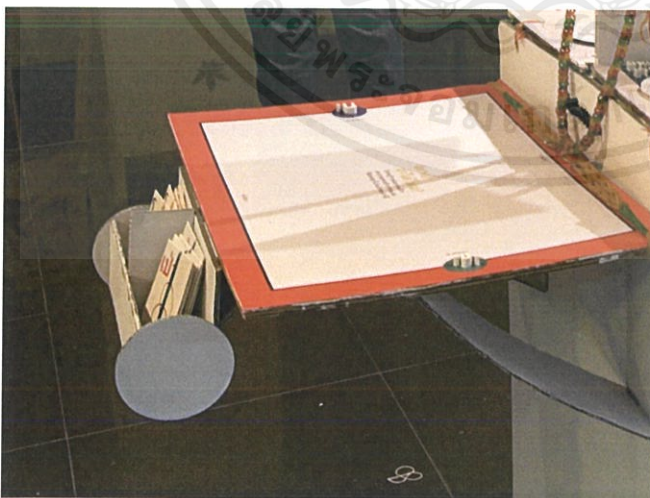


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพ 6.5 พาร์ท 2 เอกสารพัสดุของยึดมูญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 พาร์ทที่ 3



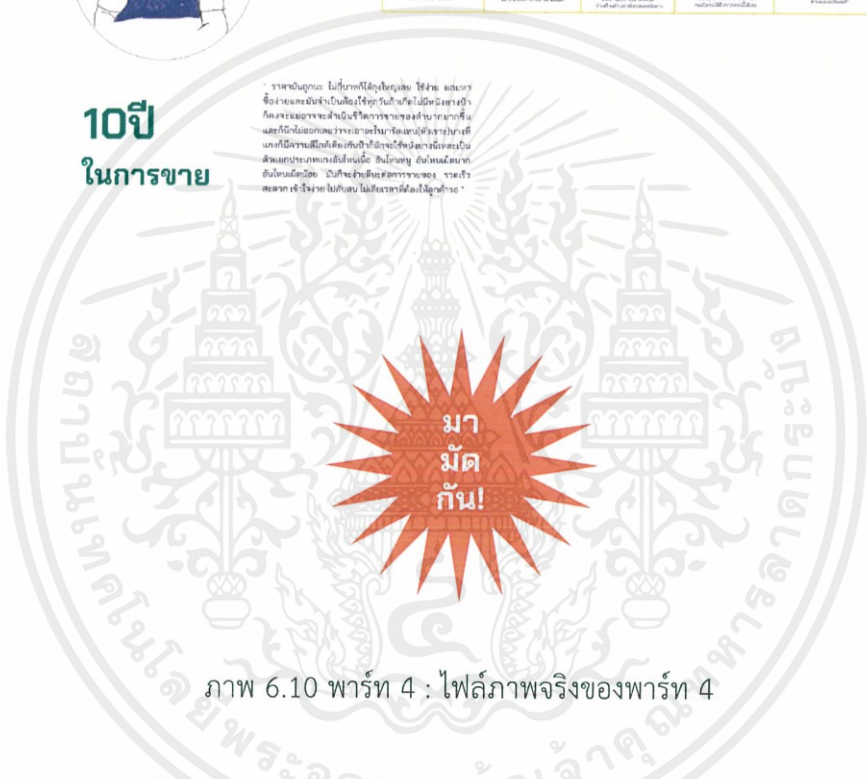
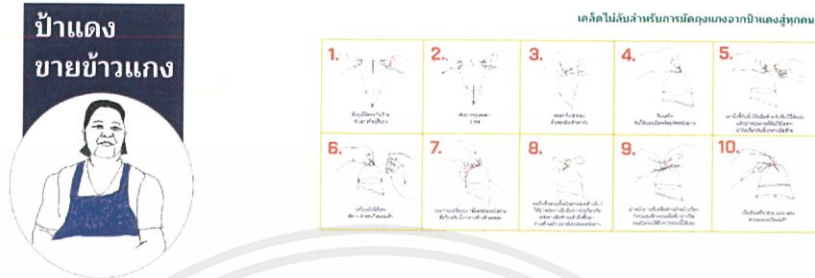
ภาพ 6.6 ไฟล์ภาพงานจริงของพาร์ท 3



ภาพ 6.7 พาร์ท 3 : ภาพโซน “ยืดหยุ่นเวลา” ของจริง

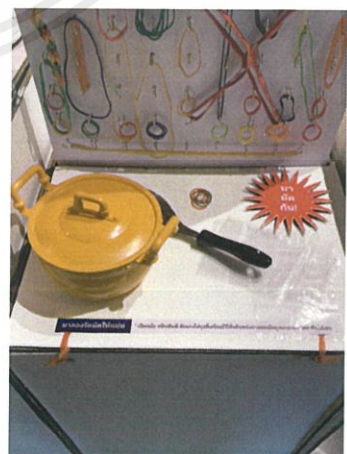
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 พาร์ทที่ 4



มา มัด กัน!

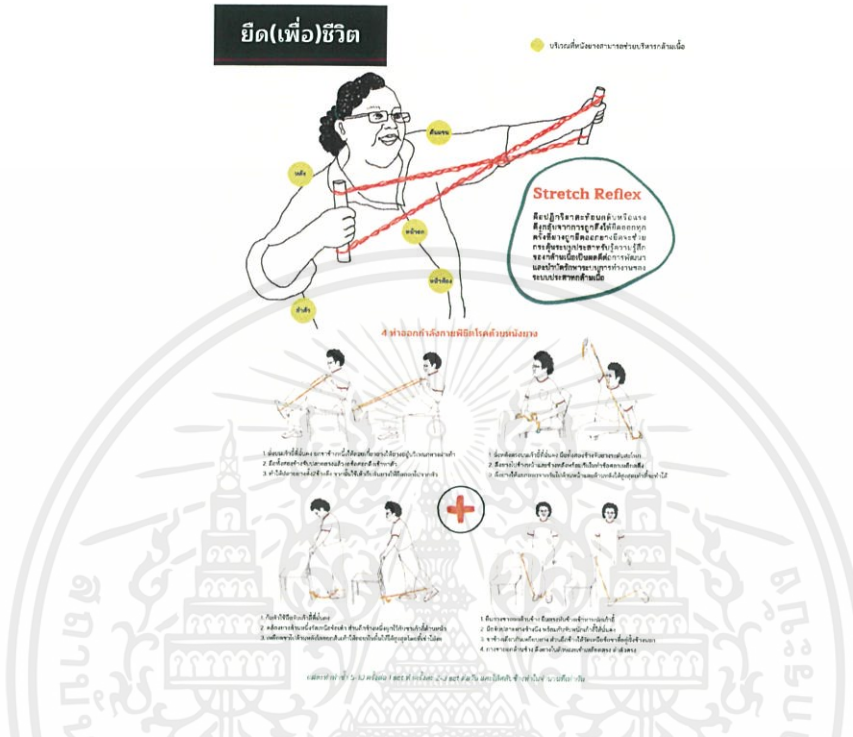
ภาพ 6.10 พาร์ท 4 : ไฟล์ภาพจริงของพาร์ท 4



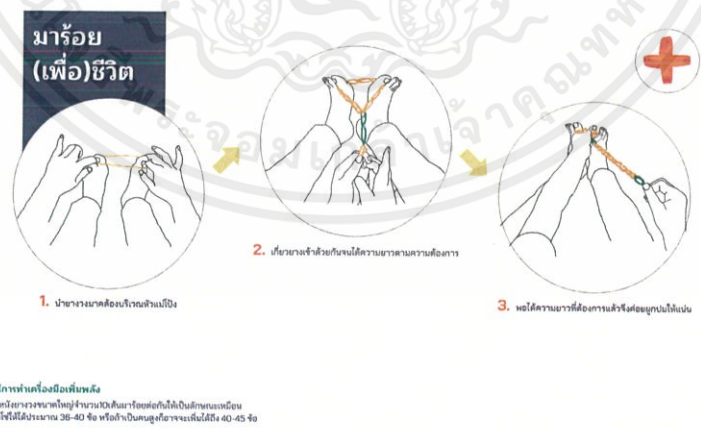
ภาพ 6.11 พาร์ท 4 : ภาพโซน “ยึดรััดมัดแน่น” ของจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.7 พาร์ทที่ 6



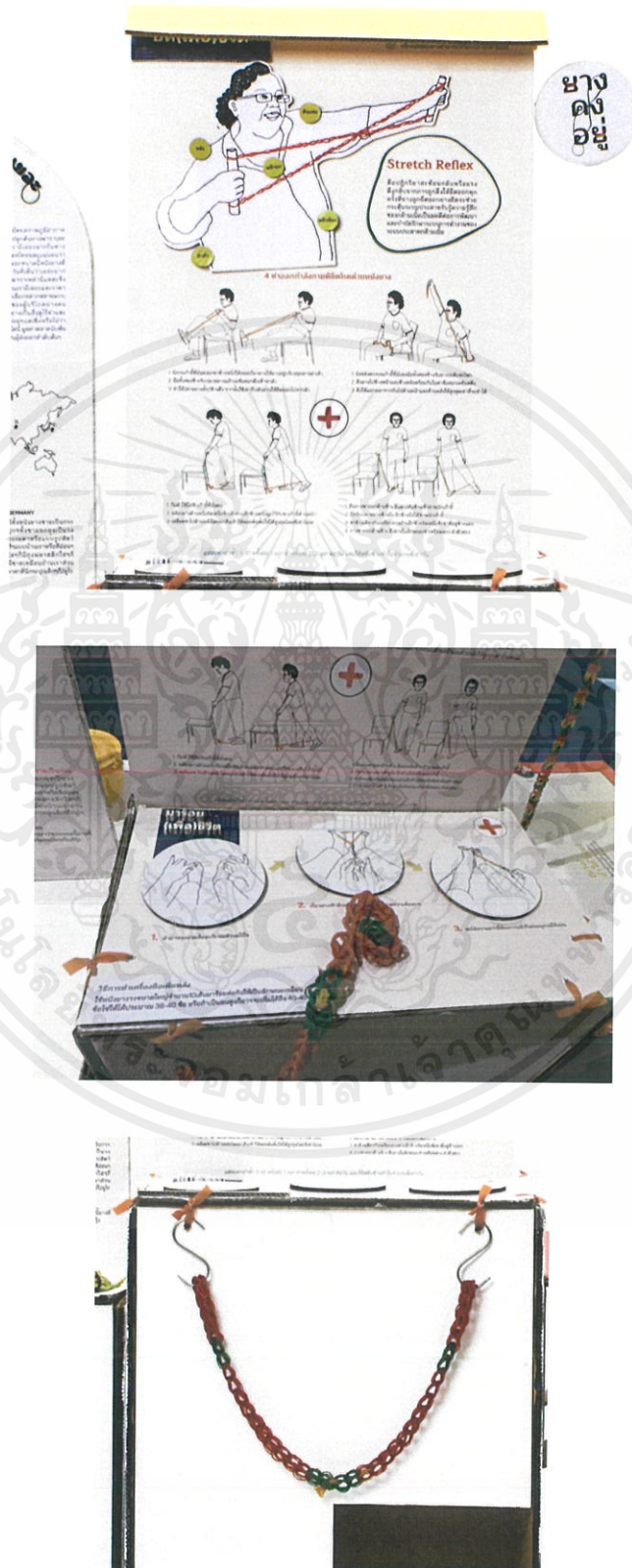
ภาพ 6.14 พาร์ท 6 : ไฟล์ภาพจริงของพาร์ท 6 ภาพใหญ่



วิธีการเล่นเบื้องต้น
ใช้ขางามขนาดใหญ่จำนวน 10 ชิ้น มาร้อยต่อกันให้เป็นลักษณะเหมือน
ข้อโซ่ให้ได้ประมาณ 30-40 ข้อ หรือถ้านับนิ้วขางามจะเป็นได้มี 40-45 ข้อ

ภาพ 6.15 พาร์ท 6 : ไฟล์ภาพจริงของพาร์ท 6 ภาพเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ยาง
คิง-
อู๋

Stretch Reflex
 เป็นกลไกที่ช่วยป้องกันกล้ามเนื้อจากการยืดตัวมากเกินไปโดยอัตโนมัติเมื่อกล้ามเนื้อถูกยืดออกอย่างรวดเร็ว จะเกิดการหดตัวที่รวดเร็วและแรงขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้กล้ามเนื้อบาดเจ็บ

4 ท่าออกกำลังกายยืดกล้ามเนื้อ

- 1. ยืนตรง เท้าชิด เข่าชิด มือจับกันไว้
- 2. หันหน้าไปทางขวา ยกขาขวาขึ้น
- 3. หันหน้าไปทางซ้าย ยกขาซ้ายขึ้น
- 4. ยืนตรง เท้าชิด เข่าชิด มือจับกันไว้

- 1. ยืนตรง เท้าชิด เข่าชิด มือจับกันไว้
- 2. หันหน้าไปทางขวา ยกขาขวาขึ้น
- 3. หันหน้าไปทางซ้าย ยกขาซ้ายขึ้น
- 4. ยืนตรง เท้าชิด เข่าชิด มือจับกันไว้

วิธีใช้: สวมใส่แล้วคล้องคอ
 สามารถใช้คล้องคอเพื่อป้องกันไม่ให้คอหลุดออกได้
 ใช้ได้กับคอขนาด 30-40 ซม. หรือปรับสายตามองข้างใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ภาพ 6.16 พาร์ท 6 : ภาพโฆษณา “ยืด (เพื่อ) ชีวิต” ของจริงไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

การออกแบบนิทรรศการครั้งนี้สำเร็จและบรรลุเป้าหมาย ซึ่งหวังว่าจะตอบสนองการใช้งานตามจุดประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ สร้างความตระหนักให้กับผู้ที่มาชมงานว่า สิ่งของสิ่งเล็กๆที่อยู่ข้างกายเรามาตั้งแต่เด็กจนโตชิ้นนี้นั้นไม่ใช่ของที่ด้อยค่าหรือไร้ราคาอย่างที่เราคิดเพียงแต่น้อย

ถึงแม้ด้วยข้อจำกัดบางอย่างจะทำให้งานชิ้นนี้ยังบกพร่องไปบ้าง แต่โดยรวมแล้วรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ทำงานชิ้นนี้ขึ้นมาเป็นอย่างมาก

7.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา

ในการออกแบบนิทรรศการเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจใหม่ให้แก่ผู้ที่มาชมนิทรรศการนี้ว่า หนึ่งขงนั้นมีคุณค่าและประโยชน์ต่อเรามากกว่าที่คิด เกิดปัญหาและพบข้อจำกัดในการศึกษา ดังนี้

1. ในการค้นคว้าข้อมูล พบว่าข้อมูลที่จะนำมาใช้ในนิทรรศการเป็นข้อมูลที่แคบและน้อยมาก บางหัวข้อก็ไม่มีข้อมูล หรือไม่ก็ไม่มีข้อมูลที่มากพอที่จะนำมาใช้ในนิทรรศการ ดังนั้นจึงต้องใช้เวลารวบรวมคัดกรอง และวิเคราะห์อย่างละเอียดให้ข้อมูลที่จะนำเสนอที่น่าสนใจและไม่จำเจ
2. พบว่าการทำตัวนิทรรศการขึ้นมาจริงความรู้เรื่องวัสดุและกระบวนการผลิตเป็นเรื่องที่สำคัญมาก สำหรับตัวผู้จัดทำยังขาดความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงทำให้มีข้อบกพร่องไปอยู่บ้าง ทำให้ชิ้นงานบางส่วนขาดความเรียบร้อยและสมบูรณ์แบบ
3. พบว่าในการทำตัวนิทรรศการเคลื่อนที่ขึ้นมาจริงนั้นต้องใช้งบประมาณที่มากกว่าที่ตั้งไว้ในตอนแรก ทำให้ต้องปรับวัสดุที่จะใช้เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิต
4. งานออกแบบชิ้นนี้มีบางส่วนที่อาจยังสามารถนำไปพัฒนาต่อได้อีกในภายภาคหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Website

“ธุรกิจ ยางรัดถุงแกง”

แหล่งที่มา <http://longtunman.com/3889>

“รู้ไว้ใช่ว่า นี่คือ 10 วิธีใช้การ “หนังยาง” ที่มีประโยชน์มากกว่าแค่รัดถุงแกง”

แหล่งที่มา <https://www.catdumb.com/10-ways-to-use-rubber-bands-717/>

“ทำไม “ยางรัด” ถุงข้าวแกง ถุงกับข้าว ถึงมีแค่ 3 สี เท่านั้น (แดง, น้ำตาล, เขียว)”

แหล่งที่มา <https://pantip.com/topic/30299077>

“ขั้นตอนการผลิตหนังยาง”

แหล่งที่มา <https://kaijeaw.com/หนังยาง-elastic-rubber/>

“ยางรัดของ” สินค้าไร้ค่าในสายตาผู้บริโภค จะทิ้งเมื่อไหร่ก็ได้ แต่ไทยส่งออกนับพันล้าน”

แหล่งที่มา https://www.sentangedtee.com/career-channel/article_833



ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล
ที่อยู่

ปกเกษตร ทัศนุ่ม
บ้านเลขที่ 4 ซอยพหลโยธิน 46/1 ถนน พหลโยธิน
แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220

การติดต่อ

E - mail : qultqee@gmail.com
Tel. : 081-636-9992

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551

โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ประถม

พ.ศ. 2557

โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร

พ.ศ. 2561

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้